

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci, rozhodl v hlavním líčení konaném dne 4. září 2017 v senátě složeném z předsedy Mgr. Eduarda Ondráška a přísedících Amose Děkaníka a Ing. Pravoslava Kučery **t a k t o :**

Obžalovaná

Mgr. Dita L . (dříve L.),

nar. xxx ve xxx, trvale bytem xxx,

podle § 226 písm. b) tr. řádu se zprošťuje obžaloby

Krajského státního zastupitelství v Ostravě, pobočka v Olomouci, č.j. 2 KZV 27/2010-383, ze dne 1. 9. 2011 pro skutek, že

1) dne 21. 9. 2006 v Olomouci, na ulici Dolní náměstí č. 28-29, na pobočce Československé obchodní banky, a.s., IČ: 00001350, (dále jen „banka“), Mgr. Dita L. (nyní L.), jako jednatelka společnosti LAV Lakomý, s.r.o., IČ: 25371762, se sídlem Olomouc, Řepčinská 250, okres Olomouc, uzavřela s bankou Smlouvu o úvěru č. 5793/06/5257, a to na částku úvěrového limitu ve výši 3.000.000 Kč bez stanoveného účelu čerpání ve formě kontokorentního úvěru, kdy při uzavírání této smlouvy bance předložila seznam pohledávek z obchodního styku společnosti LAV Lakomý, s.r.o., v celkové výši 5.274.683,25 Kč, který jí předtím vyhotovil obžalovaný Vratislav L., a jehož pravdivost stvrdila svým podpisem, kdy k těmto pohledávkám byla téhož dne uzavřena Smlouva o zřízení zástavního práva k pohledávkám č. 5794/06/5257, přičemž obžalovaný Vratislav L. do tohoto seznamu pohledávek z důvodu splnění kritérií pro poskytnutí úvěrové jistiny předem vědomě zahrnul jednak neexistující pohledávky a jednak pohledávky s neoprávněně navýšenou nominální výší, v důsledku čehož bylo provedeno neoprávněně navýšení hodnoty zastavovaných pohledávek oproti skutečnosti o částku nejméně 4.908.084 Kč, kdy banka bez znalostí těchto podstatných skutečností poskytla společnosti LAV Lakomý, s.r.o., formou kontokorentního úvěru peněžní prostředky v celkové výši 3.000.000 Kč, které poté postupně v plném rozsahu obžalovaná Mgr. Dita L. (nyní L.) vyčerpala, přičemž poskytnutý úvěr nebyl řádně splácen a tímto svým jednáním způsobila poškozené bance škodu ve výši 3.000.000 Kč,

t e d y – při sjednávání úvěrové smlouvy uvedla nepravdivé údaje a způsobila tak značnou škodu,

č í m ž m ě l a s p á c h a t

trestný čin úvěrový podvod dle § 250b odst. 1, odst. 4 písm. b) tr. zákona ve znění zákona č. 140/1961 Sb.,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Podle § 229 odst. 3 tr. řádu se poškozená Československá obchodní banka, a.s., IČ: 00001350, se sídlem Praha 5, Radlická 333/150, PSČ 150 57, odkazuje s jejím nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í

Krajské státní zastupitelství v Ostravě, pobočka Olomouc podalo dne 1. 9. 2011 na obž. L. a obž. Mgr. L. obžalobu, č.j. 2 KZV 27/2010-383. Usnesením zdejšího soudu ze dne 1. 7. 2017, č. j. 28 T 12/2011-8824, bylo rozhodnuto tak, že se podle § 23 odst. 1 tr. řádu ze společného řízení v tr. věci vedené u Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci pod sp. zn. 28 T 12/2011 vylučuje řízení proti obž. L. pro skutky, kterých se měl dopustit obž. L. Následně bylo rozhodováno pouze o skutku pod bodem 1) výše citované obžaloby, který byl kladen za vinu rovněž obž. Mgr. L., kdy podle obžaloby se tohoto skutku měla dopustit obžalovaná a tento skutek měl naplnit skutkovou podstatu trestného činu úvěrový podvod podle § 250b odst. 1, odst. 4, písm. b) tr. zákona. Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že se tento skutek stal, ale na základě provedených důkazů soud dospěl k závěru, že tento skutek není trestným činem ve vztahu k obž. Mgr. L.

V této věci již zdejší soud rozhodl rozsudkem ze dne 13. 11. 2012, čj. 28 T 12/2011-7610, který ale byl z podnětu odvolání obžalovaných Vratislava L. a Mgr. Dity L. zrušen usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 19. 3. 2013, sp.zn. 2 To 21/2013, a věc byla vrácena soudu I. stupně. Soudu I. stupně bylo zejména vytknuto, že jako listinný důkaz užil materiály zpracované kpt. Bc. O. nazvané „analýzy“. Odvolací soud dospěl k závěru, že výše uvedené „analýzy“ jsou pouhou pomůckou, která se zabývá ve spise různě roztroušenými informacemi a skutečnostmi, aniž by měla charakter důkazu. Za daného stavu bylo soudu I. stupně uloženo, aby objasnil, jakým způsobem se faktury, tvořící přílohy „analýz“ do spisu dostaly, zda se jedná o nějaký kompletní soubor dokumentů, nebo součást širšího souboru, který by případně byl ještě k dispozici. V tomto směru bylo soudu I. stupně uloženo vyslechnout policejního komisaře kpt. Bc. O., jako svědka, a opětovně vyslechnout k uvedenému i svědky Ing. Beneše a JUDr. Hradila. Teprve na základě takto doplněného dokazování bude možno učinit souhrnné závěry o tom, jaký podíl na celkovém objemu zastavovaných pohledávek činily pohledávky fingované, neoprávněně navýšené, popřípadě postoupené jiným subjektům a s těmito závěry pak pracovat v rovině dovození případné subjektivní stránky projednávané trestné činnosti u obou obžalovaných. Dále bude zapotřebí provést jako důkaz CD-R nosiče, které jsou založeny na č.l. 287 a č.l. 513 spisu. Vzhledem k tomu, že námitky k výročkům o náhradě škody byly postupně rozváděny až v době, kdy se spis nacházel již v odvolacím řízení, bude třeba se zabývat tím, zdali již nebylo v insolvenčních řízeních rozhodnuto rozvrhovými usneseními a zda z tohoto titulu poškozené subjekty již nedostaly náhradu části způsobené škody, popřípadě ověřit, zdali na ČMBZ, a.s. zcela nebo zčásti nepřešel nárok na náhradu škody z titulu plnění bankovní záruky. Tyto okolnosti je třeba ověřit vyžádáním insolvenčních spisů popř. zprávou ČMBZ, a.s.

Zdejší soud následně rozhodl rozsudkem ze dne 3. 8. 2015, č.j. 28 T 12/2011-8458, který byl ale opět z podnětu odvolání obžalovaných Vratislava L. a Mgr. Dity L. a státního zástupce zrušen usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 28. 1. 2016, sp. zn. 2 To 86/2015, a věc byla vrácena soudu prvního stupně. Soudu prvního stupně bylo vytknuto, že i druhý rozsudek nadále obsahuje pouze stručný výčet listinných materiálů, které byly v hlavním líčení provedeny, přičemž se v hodnocení důkazů objevuje jen mírné rozvedení strohých závěrů obsažených ve skutkových popisech s tím, že se ohledně pohledávek neexistujících, pohledávek neoprávněně navýšených a pohledávek již postoupených na jiného věřitele v rámci faktoringu stručně

konstatuje, že přesný přehled těchto pohledávek je u bodu 1) výrokové části napadeného rozsudku obsažen v tabulce na straně 24-25 znaleckého posudku, u bodu 2) na straně 27-36 znaleckého posudku a v případě bodu 3) pak na straně 39-55 znaleckého posudku. Soud prvního stupně při vyhodnocení listinných materiálů z účetnictví v návaznosti na další okruhy důkazů buď označí tyto jako listinné důkazy věrohodné a pak bude možno v rámci hodnocení důkazů vystačit s dosavadními závěry znaleckého posudku znaleckého ústavu, a nebo soud prvního stupně věrohodnosti těchto listinných důkazních materiálů neuvěří a pak bude muset zpracovatel znaleckého posudku označit všechny listinné důkazy z archivu, které budou potřebné pro zpracování znaleckého posudku a na základě toho bude muset krajský soud opatřit fotokopie všech potřebných dokladů, tyto založit jako přílohu spisu a následně je poskytnout ke zpracování doplňku znaleckého posudku k řešení problematiky, zda dochází k nějakým změnám ve znaleckých závěrech. Dále bylo soudu prvního stupně vytknuto, že nerespektoval pokyn odvolacího soudu, aby v případě rozhodnutí o vině obžalované Mgr. Dity L. náležitým způsobem vyjádřil subjektivní stránku trestného činu úvěrového podvodu při popisu skutku pod bodem 1) napadeného rozsudku. Z odůvodnění napadeného rozsudku dále vyplývá, že krajský soud v rámci konstrukce svých závěrů argumentuje i výpovědí svědkyně RNDr. Marie K., ačkoli po změně v obsazení senátu při opakování hl. líčení daný důkaz v žádné formě proveden nebyl. Soud prvního stupně si měl rovněž opatřit podrobnější informace o dosavadním průběhu inkriminovaných insolvenčních řízeních a o postupu dle § 229 odst. 1 tr. řádu uvažovat až v okamžiku existence pravomocného rozvrhového usnesení. Také poznámka uvedená v závěru usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 13. 11. 2012, sp. zn. 2 To 21/2013, o možnosti přechodu nároku ČSOB na Českomoravskou záruční a rozvojovou banku má význam jenom pro rozhodnutí o nároku ČSOB a nevyvolává možnost rozhodnutí o nároku ČMBZ v situaci, kdy tento subjekt v daném trestním řízení nárok na náhradu škody nijak neuplatnil. V tomto směru je výrok dle § 229 odst. 1 tr. řádu ve vztahu k ČMBZ nesprávný.

V průběhu dalšího řízení po výše citovaném druhém rozhodnutí odvolacího soudu došlo k situaci, kdy se obž. L. opakovaně omlouval ze zdravotních důvodů. Soud proto následně vyžádal znalecký posudek na obž. L. zaměřený na otázku, zda je obž. L. schopen účasti u hlavního líčení. Následně bylo ještě prováděno policejní šetření ohledně osobních poměrů obž. L. Z uvedeného policejního šetření vyplývá, že obž. L. se chová normálně, komunikuje normálně, jezdí s osobním vozidlem a s ohledem na míru osobního nasazení obž. L., zejména pro Olomoucké regionální investiční družstvo, by mohla být v kolizi se zdravotním stavem obž. L. deklarovaným v podáních obhajoby pro soud. Znalec po seznámení s výsledky policejního šetření uvedl, že k odstranění pochybností o skutečném zdravotním stavu obž. L., případně vyloučení simulace či agravace psychických obtíží ze strany obž. L., je namístež nařízení pozorování obžalovaného ve zdravotnickém zařízení s následným vypracováním nového znaleckého posouzení. Za této situace zdejší soud rozhodl usnesením ze dne 1. 7. 2017, č. j. 28 T 12/2011-8824, tak, že se podle § 23 odst. 1 tr. řádu ze společného řízení v tr. věci vedené u Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci pod sp. zn. 28 T 12/2011 vylučuje řízení proti obž. L., které bude nadále vedeno pod sp. zn. 28 T 7/2017.

Obžalovaná Mgr. Dita L. u hlavního líčení dne 4. 9. 2017 (č.l. 8839) uvedla, že svou výpověď již nebude doplňovat, protože by se pouze opakovala. Obž. L. vypovídala u dřívějších hlavních líčení (č.l. 8132-8133 a 8399v-8400) v zásadním shodně jako v přípravném řízení (č.l. 2533-2536). Obžalovaná uvedla, že byla jednatelkou společnosti LAV Lakomý s.r.o. Tato společnost na tom původně byla po ekonomické stránce vždy velmi dobře. Obžalovaná měla na

starosti přijímání zaměstnanců a ukončování jejich pracovního poměru. Pokud jde o účetní operace, tak pouze realizovala platby přes internet v souvislosti s vyplácením mezd a úhradami za dodané náhradní díly apod. Účetnictví jako takové obžalovaná nezpracovávala, toto měla na starosti paní Hana I., která byla zaměstnankyní firmy LANDY spol. s r.o. Ve společnosti LANDY spol. s r.o. byla obžalovaná také jednatelkou a byla i zaměstnankyní této společnosti. Obsahem činnosti této firmy byla účetní a poradenská činnost, které poskytovala Vratislavu Lakomému - LAV i společnosti LAV Lakomý s.r.o. Společnost LAV Lakomý s.r.o. měla na starost zejména autoopravářenskou činnost, kterou poskytovala fyzické osobě Vratislav Lakomý - LAV, kdy obžalovaný provozoval jako fyzická osoba autodopravu. Společnost LAV Lakomý s.r.o. v minulosti čerpala několik různých úvěrů, ale tyto byly vždy řádným způsobem uhrazeny. Problémy nastaly až poté, co obžalovaná tyto firmy převedla na otce obžalovaného, což byla podmínka souhlasu obžalovaného s rozvodem a bezproblémového průběhu rozvodu. Společnost LAV Lakomý s.r.o. se pak dostala do konkurzu. Pokud jde o předmětnou úvěrovou smlouvu uzavřenou se společností ČSOB a.s., tak tento úvěr a vše s tím související vyřizoval obžalovaný, a to na základě plné moci, kterou mu udělila obžalovaná jakožto jednatelka společnosti. Byl to tedy obžalovaný, kdo společně s paní I. připravoval veškeré podklady a náležitosti uzavření této úvěrové smlouvy. Předmětné seznamy pohledávek připravovala I., jakožto hlavní účetní, případné zadávání pokynů či instrukcí bylo v kompetenci obžalovaného. Obžalovaná se obsahem listin vztahujících se k této konkrétní úvěrové smlouvě nikdy blíže nezabývala a předpokládala, že obsahují pouze pravdivé skutečnosti. Obžalovaná nebyla u toho, kdy by paní I. nebo obžalovaný zpracovávali seznam pohledávek určený pro uzavření této úvěrové smlouvy a ani nebyla u toho, že by obžalovaný dal paní I. nějaký pokyn týkající se vypracování takového seznamu. Obžalovaná osobně nikdy ani účetní, ani nikoho jiného neúkolovala v tom směru, aby v seznamech pohledávek upravoval nějaké údaje, které by následně neodpovídaly skutečnosti. Finanční prostředky získané z předmětného úvěru byly použity na úhradu faktur z obchodního styku společnosti. K dotazům obžalovaného obžalovaná uvedla, že když Ing. Š. k nim docházel na firmu, tak jednal převážně s obž. L. a mohlo se skutečně stát, že si toho svědkyně I. nemusela všimnout, protože Ing. Š. přišel jednou za měsíc a konzultoval s obžalovaným nějaké věci a svědkyně I. k nim přišla do kanceláře třeba 2x za den, takže se skutečně nemuseli vidět. Navíc je to už 12 let a svědkyně skutečně mohla zapomenout na to, že spolu něco probírali. Ing. Š. pomáhal s tím HVB a obžalovaná neví, jestli se svědkyně I. dozvěděla to, co tomu předcházelo.

Obžalovaný Vratislav L. u hlavního líčení (č.l. 8128-8132, 8145v) vypovídal v zásadním shodně jako v přípravném řízení (č.l. 2522-2529). Obžalovaný uvedl, že podniká už od roku 1990. Od začátku podnikání podniká jako fyzická osoba zapsaná v obchodním rejstříku pod obchodním jménem Vratislav Lakomý - LAV. Podnikání se mu dařilo, začínal se třemi auty a v roce 2008 měl 60 až 70 vozů. V podnikání se mu ale přestalo dařit v průběhu roku 2008. Souviselo to s jeho zdravotním stavem, kdy byl několik týdnů hospitalizován ve Fakultní nemocnici v Olomouci, což se projevilo samozřejmě při řízení firmy a souviselo to také s ekonomickou krizí. Vyvrcholilo to zahájením insolvenčního řízení 6. 11. 2008. Pokud jde o provozní úvěry, tak tyto obžalovaný čerpal asi od roku 2000 u ČSOB. Úvěry se rozšířily o úvěr na koupi areálu v Olomouci - Řepčíně, kam se firma přestěhovala. Veškeré podklady pro úvěry vyhotovovala paní Hana I., následně byly ty věci projednávány a bankéři a ve finále smlouvy podepisoval obžalovaný a obž. L., tehdy jeho manželka. Obžalovaný v současné době k dispozici účetnictví související s jeho podnikáním nemá, to zůstalo v areálu firmy v Řepčíně. Navíc někdy v průběhu hospitalizace obžalovaného v květnu nebo červnu 2008 ho informoval technik, že došlo k vyhoření trafo a k poškození veškeré elektroniky ve firmě včetně počítačů, kde se

nacházelo účetnictví. Účetnictví v písemné formě bylo podle obžalovaného řádně archivováno v areálu firmy v Řepčíně, ale podle sdělení insolvenčního správce Ing. Roberta Beneše, tento v podstatě nic z účetnictví nenašel. Podle obžalovaného se mělo účetnictví předávat společnosti HOPAX s.r.o. Samotné účetnictví obžalovanému v letech 2006 a následujících zpracovávala společnost LANDY spol. s r.o., přičemž na starost to měla konkrétně paní I., která byla zaměstnankyní společnosti LANDY spol. s r.o. a nikoliv obžalovaného. Ta měla i vystavenou plnou moc k zastupování obžalovaného při jednání s orgány státní správy a jinými subjekty. Daňovou poradkyní byla RNDr. K. Hana I. na základě výše uvedené plné moci jednala i přímo s jednotlivými bankéři, prováděla i úhrady z bank v elektronickém bankovníctví. Obžalovaný sám v té době na počítači ani neuměl pracovat, nedokázal se dostat ani do počítačů, ani do serverů, ani neměl hesla a přístupové kódy. Veškerá jednání vedla I. a obžalovanému řekla, že všechno proběhlo v pořádku a v tomto duchu s ním jednali i jednotliví pracovníci bank. Obžalovaný proto neměl žádný důvod pojmout podezření, že je snad něco v nepořádku. Pokud jde o firmu LAV Lakomý s.r.o., tak ta byla v 90. letech založena obžalovaným a jeho bývalou manželkou obž. L. Podnikala v autoopravárenství a v dopravě. Fakticky tato firma pro obžalovaného, podnikajícího jakožto fyzická osoba, zajišťovala servis a opravy vozidel. Někdy kolem roku 2000 obžalovaný z této firmy odešel a v roce 2008 v době, kdy byl obžalovaný hospitalizován a začal s obž. L. jednat o rozvodu, tak se v rámci jejich rozvodu dohodli na tom, že tuto firmu převede obžalovaná zpět do rodiny obžalovaného, a to na otce obžalovaného. Obžalovaný v době, kdy v této firmě už nebyl jednatelem, měl vystavenou plnou moc a měl tedy možnost například za tuto firmu získávat informace z banky. Pravdou je ale podle obžalovaného to, že veškerou ekonomiku ovládala a řídila paní I., a to ve všech třech firmách, jak obžalovaný, coby fyzická osoba, tak LAV Lakomý s.r.o. a LANDY spol. s r.o. Firma LANDY spol. s r.o. vedla a poskytovala veškerý účetní a ekonomický servis pro všechny výše uvedené tři subjekty. Toto bylo plně v kompetenci paní I. K tomu jí sloužil počítačový systém Vision. Rovněž, i pokud jde o společnost LAV Lakomý s.r.o., tak tato fungovala dobře až do roku 2008, kdy se projevil finanční problém, které byly spojené s tím, že společnosti nebyla vrácena DPH a spotřební daň, což vedlo k totálnímu kolapsu společnosti. Chod společnosti obžalovaný zajistil k 1. 10. 2008 tak, že ji převedl na spol. HOPAX s.r.o. To se mu ale v budoucnosti vymstilo. K jednotlivým úvěrovým smlouvám, které jsou uvedeny v obžalobě, obžalovaný uvedl, že tyto byly uzavřeny na základě předchozí nabídky banky. Projednány byly s paní I., přičemž jednotlivá data potřebná k uzavření těchto smluv ověřovala ještě RNDr. K. Je pravdou, že smlouvy podepsal jak obžalovaný, tak obžalovaná, ale bylo to až poté, co byly detaily vyřešeny jednáním paní I. a pana B., který zastupoval banku. Pokud jde o předmětné seznamy pohledávek, tak to vše zařizovala paní I. Seznamy byly staženy z počítače, k tomu se obžalovaný ani nemohl dostat, seznamy nijak nepozměňoval a vůbec do toho nezasahoval. Obžalovaný podle svého tvrzení není schopen vysvětlit, jak je možné, že se na seznamy dostaly neexistující či navýšené pohledávky. Obžalovaný opakovaně popřel, a to i v reakci na výpověď svědkyně I. u hlavního líčení, že by dával nějaký pokyn, aby byly předmětné seznamy pohledávek pozměněny či doplněny. Pokud jde o pracovní náplň obžalované, tak její činnost spočívala v tom, že komunikovala s bankami, úřady a zaměstnanci, ale informace dostávala od I. a byly to stejné informace, které dostával i obžalovaný. Podle obžalovaného obžalovaná neměla přístupová práva do účetnictví. Oba věřili věrohodnosti sjetin z počítače, které jim předkládala I., a v tomto duchu také jednali o výši poskytnutého úvěru. Byla to Hana I., kdo nesl odpovědnost za správnost vyhotovených sjetin.

Svědkyň Hana I. u hlavního líčení (č.l. 8379-8399) vypovídala v zásadním shodně jako v přípravném řízení (č.l. 2537-2545). U hlavního líčení si svědkyně pouze nevzpomínala u bodu 1),

v kterém období došlo k převodu společnosti s.r.o. na obž. L. a poté zpět na obž. L. Také si nepamatovala, jestli byla obž. L. v září 2006 jednatelka ve spol. LAV Lakomý s.r.o., jakož si i nepamatovala konkrétní data, konkrétní částky a konkrétně, které pohledávky byly upraveny. Na toto si svědkyně nedokázala konkrétně vzpomenout ani po předložení předmětných smluv o zřízení zástavního práva k pohledávkám a o postoupení pohledávek (č.l. 37-54, 81-104 a 310-497). Svědkyně uvedla, že je to již dlouho a na policii vypovídala pravdu. Svědkyně uvedla, že ve společnosti LANDY spol. s r.o. pracovala jako účetní od května 2002. Od roku 2004 začala vykonávat funkci hlavní účetní. Společnost LANDY spol. s r.o. vedla účetnictví i pro společnost LAV Lakomý s.r.o. a fyzickou osobu Vratislav Lakomý - LAV. Pracovní náplní svědkyně byly zejména uzávěrkové práce pro daňová přiznání, podklady pro leasingové společnosti, pro banky a účtování bankovních výpisů. Při uzávěrkách svědkyně kontrolovala i práci běžných účetních. Podklady měla svědkyně od obžalovaných. Výpisy z účtu a došlé faktury chodily poštou, tu přebírala obžalovaná a obžalovaný a následně to předávali svědkyni. Faktury vystavené vystavovala fakturantka, a to buď na základě objednávek přeprav, případně na základě pokynů obžalovaného. Na řízení všech tří výše uvedených firem se od nastoupení svědkyně do pracovního poměru podílel hlavně obžalovaný, který prakticky vydával všechna zásadní rozhodnutí. Svědkyně ale není schopna přesně posoudit, co a zda obžalovaný případně konzultoval s obžalovanou. Obžalovaná měla na starosti spíše finanční oblast všech společností, realizovala platby, a to jak hotovostní, tak bezhotovostní. Když svědkyně nastoupila, tak v LAV Lakomý s.r.o. a LANDY spol. s r.o. měli podíl a byli jednateli oba obžalovaní, ale následně došlo k převodu společenských podílů čistě na obžalovanou. Z jakého důvodu se tak stalo, svědkyně neví. Následně došlo k dalšímu převodu obchodních podílů v těchto společnostech, a to na otce obžalovaného. Okolnosti a důvody tohoto převodu svědkyni také nejsou známy. Ekonomická situace všech tří firem se odvíjela od podnikání fyzické osoby Vratislav Lakomý - LAV. Společnosti LAV Lakomý s.r.o. a LANDY spol. s r.o. na ní byly závislé. První ekonomické problémy se u Vratislava Lakomého - LAV projevíly v letech 2004 až 2006. Výše uvedené tři firmy čerpaly různé úvěry od několika bank, jednalo se o provozní úvěry, revolvingový úvěr nebo kontokorentní úvěry. Byl čerpán také úvěr na pořízení a rekonstrukci areálu v Olomouci - Řepčíně. Vyřizováním úvěrů se zabýval zejména obžalovaný, jednání o úvěrech se obžalovaná zúčastnila pouze tehdy, pokud se jednalo o případy, kdy úvěry čerpaly společnosti, kde ona byla jednatelkou. Vyřizování úvěrů probíhalo v praxi tak, že z banky byly zaslány podklady, které se musely vyplnit a ty se vyplňovaly vždy podle pokynů obžalovaného. Obžalovaný svědkyni vždy sdělil, které leasingy nebo úvěry od jiných bank se budou do žádostí uvádět a které ne. Nikdy se nestalo, že by do těchto žádostí byly uvedeny všechny leasingy a v té době čerpané úvěry. Svědkyně se domnívá, že to bylo z toho důvodu, aby banka úvěr poskytla. Svědkyně výše uvedené zpracovávala na počítači a obžalovaného upozorňovala na to, že tyto údaje jsou nepravdivé, ale obžalovaný trval na tom, aby se to takto vytisklo a předalo do banky. Svědkyně obžalovaného poslechla ze strachu, aby nepřišla o zaměstnání. Obžalovaný si sám doklady připravit nemohl, protože neznal účetní skutečnosti, které byly nezbytné pro vystavení takových podkladů.

Ke skutku pod bodem 1) výroku tohoto rozsudku svědkyně I. uvedla, že Smlouva o úvěru č. 5793/06/5257 ze dne 21. 9. 2006 byla uzavírána společností LAV Lakomý s.r.o. Tuto smlouvu za společnost uzavírala obž. L. Podklady ale svědkyně připravovala na základě pokynů obž. L., kdy podle svědkyně se na tomto obžalovaná nepodílela, i když nemůže vyloučit to, že došlo mezi obžalovanými ohledně tohoto úvěru ke konzultaci. Na základě pokynů obžalovaného byly v seznamu pohledávek, který je přílohou č. 1 Smlouvy o úvěru č. 5793/06/5257 ze dne 21.

9. 2006, provedeny změny, a to ohledně výše některých pohledávek a dále tam byly přidány pohledávky. Rovněž tak bylo u některých pohledávek pozměněno datum splatnosti. Na tomto seznamu pohledávek však nedošlo k takovým změnám oproti skutečnému stavu tak, jak došlo v případě úvěrů vyřizovaných ve prospěch fyzické osoby Vratislav Lakomý - LAV. Podle svědkyně ale musela mít obžalovaná povědomost o tom, že se seznam pohledávek upravil, protože měla k dispozici pravidelné měsíční výkazy, které vyjadřovaly skutečný stav pohledávek a závazků a které se od pozměněného seznamu odlišovaly.

Ke skutku pod bodem 2) výroku tohoto rozsudku svědkyně I. uvedla, že Smlouva o úvěru č. 5796/06/5257 ze dne 21. 9. 2006, jakož i Smlouva o úvěru č. 5799/06/5257 ze dne 21. 9. 2006 a Smlouva o zřízení zástavního práva k pohledávkám č. 5797/06/5257 byly uzavřeny obž. L. Svědkyně se jednání v bance nezúčastnila, pouze podle pokynů obžalovaného vystavila podklady pro banku, kdy se jednalo o seznam pohledávek, který se stal přílohou č. 1 ke Smlouvě o úvěru č. 5797/06/5257. Seznam pohledávek byl vygenerován na počítači v programu Excel a takto ho ukázala svědkyně obžalovanému. Z toho seznamu pak svědkyně podle požadavků banky vyloučila pohledávky, u kterých byla lhůta splatnosti delší jak 30 dnů. Poté chtěl obžalovaný, aby mu svědkyně ukázala celkovou sumu zbývajících pohledávek po splatnosti. Protože tato suma by byla podle požadavků banky nedostatečná, tak začal obžalovaný svědkyni diktovat, jakým způsobem má seznam pohledávek upravit. Některé pohledávky byly navýšeny, dále se některé pohledávky k existujícím společnostem přidaly a u některých se měnila lhůta splatnosti. Podle svědkyně ale byly v seznamu společnosti, které skutečně reálně existovaly. Svědkyně o tom, co na pokyn obžalovaného udělala se seznamem pohledávek, nikomu neřekla, protože měla strach o svou práci. Svědkyně popřela, že by tyto změny provedla bez vědomí obžalovaného, naopak vše dělala na jeho pokyn.

Ke skutku pod bodem 3) výroku tohoto rozsudku svědkyně I. uvedla, že i v případě Smlouvy o úvěru č. 254/07-120 ze dne 13. 12. 2007 došlo na pokyn obžalovaného k pozměnění seznamu pohledávek oproti skutečnému stavu, a to o pohledávky neexistující, navýšené, či postoupené na factoringové společnosti.

Svědkyně I. na své výpovědi setrvala i u hlavního líčení, a to i po podrobném dotazování ze strany obhajoby i samotného obž. L. Svědkyně uvedla, že s obžalovanými nemá žádné spory a nemá důvod obžalovaným svou výpověď škodit. Po seznámení s částí výpovědi svědka Š. svědkyně uvedla, že není schopna říct, z čeho pan Š. usuzuje, že by mezi ní a obž. L. měla být taková nenávisť. Svědkyně si nevybavuje, že by někdy s panem Š. jednala a říkala mu své pocity. Jednu dobu měla jako vyzvánění u obž. L. „neber to, volá šéf“, ale nebylo tam sprosté slovo. Svědkyně uvedla, že tehdy jezdila do práce hromadnou dopravou a nedovede si představit, že by jí takové vulgární vyzvánění zaznělo ve vlaku, to určitě ne, to by se styděla. Obž. L. brala jako nadřízeného. Je sice pravdou, že na základ některých pokynů obž. L. se její vztah k němu přikláněl k negativnímu, protože svědkyni nebylo libo tu danou činnost takto dělat, ale svědkyně si nemyslí, že by její vztah k obž. L. byl tak negativní, že by na něj měla útočit nebo podobně. I obž. L. brala svědkyně jako nadřízenou, pouze v jejím případě jí bylo nabídnuto tykání, ale svědkyně si nemyslí, že by ten vztah byl nějaký osobnější, i obžalovanou brala jako svou nadřízenou.

Jak je patrné z úmrtního listu na č.l. 7431 svědek Václav L. zemřel. Soud proto dle § 211 odst. 2 písm. a) tr.ř. výpověď svědka Václava L. (č.l. 2546-2549) přečetl. Svědek uvedl, že se svým

synem obž. L. rozjížděl nákladní autodopravu již po roce 1989. Na podnikání syna se ale následně nepodílel. Až v roce 2008 ho obžalovaný s ohledem na svou nemoc požádal, jestli by se nemohl podílet na vedení společností LAV Lakomý s.r.o. a LANDY spol. s r.o. V té době také probíhalo rozvodové řízení mezi obžalovanými a svědek proto také souhlasil s tím, že se stane společníkem obou výše uvedených společností. Začal také vykonávat funkci jednatele těchto společností. Svědek uvedl, že do společností začal pravidelně docházet a začal se také podílet na jejich vedení. Účetnictví v té době i nadále vedly obžalovaná a paní I. Svědek uvedl, že za dobu výkonu funkce nepodepisoval žádné smlouvy. Pokud jde o podnikání obžalovaného jakožto fyzické osoby Vratislav Lakomý - LAV, tak svědek neměl plnou moc k zastupování obžalovaného. Taktéž naopak svědek obžalovanému neudělil žádnou plnou moc, aby zastupoval svědka jakožto jednatele výše uvedených společností. Obě firmy se pak dostaly do insolvenčního řízení. Svědek nebyl schopen se vyjádřit k tomu, proč se tak stalo, pouze uvedl, že do společnosti LANDY spol. s r.o. vložil i nějaké vlastní peníze, ale ani na toto si konkrétněji nepamatoval. Obě výše uvedené společnosti si pak převzali insolvenční správci. Ti pak vyměnili zámky a do firmy jim znemožnili přístup. Pokud jde o účetnictví, tak to svědek insolvenčním správcům nepředával, oni si to vzali sami. Svědek ale neměl bližší informace o fungování obou firem, ani co se týče výše závazků a pohledávek. Pokud jde o paní I., tato byla hlavní účetní, měla pod sebou ještě nějaké zaměstnankyně a svědek si není vědom nějakých problémů nebo konfliktů, které by měli mezi sebou obžalovaný a Hana I.

Svědék Ing. Pavel B. u hlavního líčení (č.l. 8146-8146v) vypovídal v zásadním shodně jako v přípravném řízení (č.l. 2550-2557) s tím, že si nepamatoval na konkrétní údaje ke konkrétním smlouvám pod jejich čísly. Svědek uvedl, že na policii vypovídal pravdu. Svědek uvedl, že u ČSOB a.s. je zaměstnaný od roku 1992 a od roku 2003 do současnosti působí v Olomouci na pozici firemního bankéře. V roce 2008 obsluhoval i klienty Vratislav Lakomý - LAV, LANDY spol. s r.o. a LAV Lakomý s.r.o. Tyto subjekty měl ve svém portfoliu od počátku jejich kontaktu s ČSOB, kdy se postupně stávaly klienty od roku 2004-2006. Vratislav Lakomý - LAV měl vedeny běžné účty jak v korunách, tak v jiných měnách a využíval revolvingový úvěr na financování pohledávek, kontokorentní úvěr, dva účelové úvěry na nákup nemovitostí a jejich rekonstrukci a rovněž mu byla vystavena bankovní záruka ve prospěch společnosti Shell. Také mu bylo poskytnuto zálohové proplácení šeků a PRF limit určený k převodu prostředků mezi jednotlivými měnami. Společnost LAV Lakomý s.r.o. měla schválený limit kontokorentního úvěru ve výši 5 milionů Kč a u společnosti LANDY spol. s r.o. byl k 30. 9. 2008 schválený limit povoleného přečerpání účtu ve výši 1.500.000,- Kč. 21. 9. 2006 byla s obžalovaným jakožto s Vratislav Lakomý - LAV uzavřena Smlouva o úvěru 5796/06/5257, kdy tato smlouva byla uzavřena na základě dokumentů, které předložil obžalovaný a byla zajištěna zástavní smlouvou. Tuto smlouvu osobně podepsal obžalovaný a dva pracovníci banky. Ke Smlouvě o zřízení zástavního práva k pohledávkám č. 5797/06/5257 předložil obžalovaný seznam pohledávek, které měly být předmětem zástavy. Svědek uvedl, že tento seznam pohledávek je podstatný pro poskytnutí příslušné výše úvěru. Dále byla s obžalovaným jakožto s Vratislav Lakomý - LAV uzavřena dne 21. 9. 2006 Smlouva o úvěru č. 5799/06/5257, na základě které byl poskytnutý kontokorentní úvěr ve výši 4 miliony Kč. Kontokorentní úvěr je ze strany banky poskytován z důvodu přechodného nedostatku finančních prostředků klienta, kdy podmínkou k jeho získání je doložení finanční a ekonomické situace klienta. Poskytnutí tohoto úvěru proběhlo obdobným způsobem jako v případě revolvingového úvěru, jediný rozdíl byl ten, že nebyly poskytnuty prostředky hned, ale obžalovaný mohl čerpat na svém účtu povolený debet do výše 4 miliony Kč. I v tomto případě smlouvu podepsal osobně obžalovaný a taktéž byla podepsána Smlouva o

zřízení zástavního práva k pohledávkám. Pokud jde o Smlouvu o úvěru č. 5793/06/5257 ze dne 21. 9. 2006, tak tato byla uzavřena mezi bankou a společností LAV Lakomý s.r.o., kdy za tuto společnost smlouvu uzavřela obžalovaná, která byla v té době jednatelkou společnosti. Svědek si již nevzpomínal, kdo v tomto případě bance předkládal podklady potřebné pro uzavření smlouvy, předpokládá, že je předložila obžalovaná. I v případě tohoto úvěru byl kontokorentní úvěr zajištěn zástavou pohledávek, a to na základě Smlouvy o zřízení zástavního práva k pohledávkám č. 5794/06/5257, přičemž tuto smlouvu uzavřela osobně obžalovaná, která předložila osobně i seznam pohledávek. Proces vyřizování úvěrů trval přibližně dva až 4 týdny, svědek po tuto dobu komunikoval jednak s obžalovaným a jednak s obžalovanou, některé schůzky probíhaly i v sídle jejich společností, kde svědkovi obžalovaní předávali podklady nezbytné k posouzení žádostí o úvěr. Ani obžalovaný, ani obžalovaná svědkovi nesdělili, kdo výše uvedené seznamy pohledávek vystavil.

Svědék Ing. Petr K. u hlavního líčení (č.l. 8143-8143v) vypovídal v zásadním shodně jako v přípravném řízení (č.l. 2558-2563). Svědek uvedl, že od roku 2002 pracuje ve společnosti HVB Bank a.s., nyní se jedná o UniCredit Bank Czech republic a.s. Někdy na jaře 2007 jejich banku prostřednictvím dalšího klienta banky kontaktoval obžalovaný, a to za firmu Vratislav Lakomý - LAV. Obžalovaný měl zájem o provozní financování v souvislosti s jeho podnikáním. Protože se jednalo o nového klienta, požadovali od něj předložení účetních a dalších dokladů svědčících o jeho majetkové a ekonomické situaci. Jednalo se o daňová přiznání, rozvahy, výsledovky apod. Následně dospěli k dohodě, že převzetí investičního financování není pro obžalovaného výhodné a v tomto směru, že zůstane u ČSOB, ale že UniCredit Bank převezme provozní financování firmy obžalovaného. Protože si chtěli obžalovaného jakožto klienta otestovat, tak mu byl schválen a poskytnut tzv. SME kontokorent ve výši přibližně 3 miliony Kč. V souvislosti s uzavřením této úvěrové smlouvy otevřeli obžalovanému jednak běžný účet vedený v CZK a dále účet vedený v EUR. Následně probíhala ohledně podnikání firmy obžalovaného jednání asi dva měsíce a padlo rozhodnutí, že UniCredit Bank, a.s. převezme kompletní provozní financování firmy Vratislav Lakomý - LAV. Podmínkou bylo to, že obžalovaný uhradí své závazky vůči ČSOB a provozní finanční prostředky již budou probíhat přes jeho účet u UniCredit Bank, a.s. Bylo rozhodnuto, že obžalovanému bude poskytnuto provozní financování ve formě víceúčelové linky a ty byla schválena s limitem 30 nebo 35 milionů Kč. Předmětná smlouva byla uzavřena na podzim 2007, přičemž úvěr byl účelový, a to na provozní potřeby. Smlouvu podepsal obžalovaný osobně a obžalovaný také předtím vedl výhradně osobně jednání s bankou. Finanční prostředky byly čerpány v prosinci 2007. Po obžalovaném nebylo vyžadováno, aby doložil, že již má uhrazeny všechny závazky vůči ČSOB. Ve smlouvě ale bylo uvedeno, dokdy tak má učinit. Smlouva o úvěru byla zajištěna jednak směnkou a také pohledávkami na základě Smlouvy o postoupení pohledávek, kdy tato smlouva byla přílohou úvěrové smlouvy. Tento seznam pohledávek banka kontrolovala pouze formálně, protože jednala v dobré víře. Tyto pohledávky musely dosahovat minimálně 110% poskytnutého úvěru. Obžalovaný většinu přidělených finančních prostředků vyčerpal, a protože poté bylo zjištěno, že na svém běžném účtu nemá dostatek finančních prostředků, byl opakovaně vyzván ke sjednání nápravy. K tomu ale nedošlo a případ proto převzal Útvar vymáhání pohledávek UniCredit Bank. Neuhrazeno zůstalo tedy cca 30 milionů Kč. Ze smluvních ustanovení úvěrové smlouvy jednoznačně vyplývá, že předkládané doklady včetně seznamu pohledávek musí obsahovat pravdivé údaje.

Svědék Ing. Robert Beneš u hlavního líčení (č.l. 8139-8141v, 8377v-8379) vypovídal v zásadním shodně jako v přípravném řízení (č.l. 2579-2584). Svědek uvedl, že na základě

rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě ze dne 6. 11. 2008 se stal insolvenčním správcem fyzické osoby Vratislav Lakomý - LAV. Svědek obžalovaného proto neprodleně kontaktoval a vyzval ho k součinnosti. Svědek uvedl, že obžalovaný mu neustále sliboval předložení účetních dokladů, včetně seznamu jeho pohledávek za třetími osobami, ale toto neustále odkládal a fakticky je obžalovaný svědkovi nikdy nepředal. Až někdy v únoru 2009 převzal svědek v Advokátní kanceláři Mgr. Ing. Konečného na externím paměťovém médiu část účetní evidence. Jednalo se o skeny nějakých účetních materiálů ve formátu PDF. Šlo o mzdové listy zaměstnanců za roky 2006, 2007, 2008, hlavní knihu, obratovou předvahu, rozvahu a výkazy zisků a ztrát, účetní deník po měsících a přehled pohledávek a závazků. Vypovídací hodnota těchto dokladů pro insolvenční řízení byla velmi nízká. Svědek také obžalovaného vyzval, aby mu předložil zůstatky saldo kont na syntetickém účtu, aby svědek mohl s těmito pohledávkami pracovat. Toto dostal svědek až po dlouhém naléhání někdy na konci ledna 2009, přičemž tento seznam vyhotovovala paní I., se kterou svědek jednal telefonicky. Svědek se snažil dohledat konkrétní faktury ke konkrétním pohledávkám, zjistil, že pohledávky obžalovaného vůči třetím osobám činily přibližně 60 milionů Kč, ale z této částky se svědkovi podařilo vymoci 1,2 milionu Kč. Svědek přitom mimo jiné zjistil, že některé subjekty takovéto závazky buďto neevidují, a nebo, že je již zaplatily. Svědek se snažil zajistit účetnictví v elektronické podobě, zjistil, že bylo zpracováno v účetním programu Vision a bylo ukládáno na počítačovém serveru, kde mělo být zpracováno účetnictví společnosti LANDY spol. s r.o., LAV Lakomý s.r.o. a HOPAX s.r.o. Dále svědek zjistil, že tento server se již nějakou dobu před prohlášením konkurzu stal majetkem společnosti HOPAX s.r.o. Svědek tuto společnost vyzval k zapůjčení serveru, ale pan P., který za tuto společnost jednal, svědkovi sdělil, že server je poškozen. Fyzicky mu ho skutečně předali a svědek požádal společnost Vision v Praze o zajištění dat týkajících se účetní evidence obžalovaného. Toto se ale společnosti Vision nepodařilo, protože server byl poškozen. Svědek v rámci své činnosti zajistil na bankovních účtech obžalovaného cca 20.000,- Kč, zpeněžením movitých věcí získal částku 1,9 milionu Kč, zastavená nemovitost v Olomouci - Řepčíně byla oceněna na 18 milionů Kč. Věřitelům byla vyplacena částka 1.370.000,- Kč, přičemž do konkurzního řízení se přihlásili věřitelé s pohledávkami v celkové výši cca 250.000.000,- Kč. Svědek uvedl, že je pravdou, že na přelomu měsíců leden a únor 2009 zamezil obžalovanému k přístupu do sídla společnosti, následně spolupracoval výhradně s konkurzním správcem LAV Lakomý s.r.o. JUDr. Hradilem. Ze sídla společnosti žádné šanony s účetnictvím neodvážel. Pouze, s ohledem na archivační povinnost, v roce 2010 převezl veškeré listiny dlužníka do Centrální archivační služby v Přerově. K dotazu předsedy senátu svědek uvedl, že Bc. O. je vyšetřovatel, který celou věc řešil. V roce 2010 z důvodu pronájmu areálu převezli v rámci archivační povinnosti oba archivy z Řepčína do Centrální archivní služby do Přerova a následně si svědek pamatuje, že ho policie požádala o vydání dokumentů, ale už si nepamatuje konkrétně, kterých. Svědek jim udělil souhlas a policie si z archivu v Přerově ty doklady vyžádala. Svědek opět není schopen říct konkrétně které, ten souhlas byl navíc formulován obecně. Mgr. Martinákovou zná, je také z Přerova a pracuje ve stejné branži. Je také pravdou, že Mgr. Martináková má smluvní vztah s matkou svědka, je to její daňová poradkyně. Svědek ale s Mgr. Martinákovou nechodí na kávu, nejezdí spolu na dovolené. Daňovou povinnost svědka zpracovává účetní kancelář matky svědka a této účetní kanceláři dělá daňového poradce Mgr. Martináková. S touto věcí svědka Mgr. Martináková nekontaktovala, odkud čerpala podklady pro svůj posudek, svědek neví. Zřejmě v archivu v Přerově, ovšem svědek neví, jestli jí k tomu dával souhlas nebo ne. Insolvenční řízení je nyní v takovém stavu, že dosud není zpeněžen veškerý majetek, hlavně areál v Řepčíně. Na nemovitosti v Řepčíně bylo zástavní právo ve prospěch největšího věřitele ČSOB a.s. a pak zástavní právo na věřitele CZ Credit real. Také zástavní právo ve prospěch pana P., který tu pohledávku ale prodal a zástavní

právo přešlo pro pana Z. U opětovného výslechu svědek Ing. Beneš uvedl, že v roce 2009 v únoru nebo březnu mu byly předány sestavy účetnictví za období 2005-2008 v AK Mgr. Ing. Konečného. Bylo mu to předáno v elektronické podobě za přítomnosti obž. L. na CD s daty, na němž byla rozvaha, výkaz zisků a ztrát a jednotlivé účty. Byl o tom sepsán předávací protokol. Při zpracování účetních dokladů úpadce, které svědek převzal, využil svědek služeb třetích osob, zpracovávala to paní P. Spol. Reticulum, pan Š. a pan K. se na tom nepodíleli. Reticulum v insolvenčním řízení vystupuje jako věřitel a v žádném případě s nimi nespolečně pracoval. Po prohlášení konkurzu v listopadu 2008 svědek dorazil za obž. L. do Řepčína, kde dohodli další postup ve věci. Vzal si klíče, ale vzhledem k tomu, že prostory byly pronajaty spol. HOPAX, nebylo možné posbírat všechny klíče od celého areálu a areál zamknout. S paní I. svědek jednal, protože zpracovávala účetnictví a jednali o tom, jaké doklady má svědkovi připravit. Pokud jde o server, kde měla být data týkající se účetnictví, tak svědek v rámci součinnosti vyzval pana P. ze spol. HOPAX, aby mu server předal s tím, že si svědek z toho stáhne potřebná data, která se týkají spol. Vratislav Lakomý autodoprava a poté bude server vrácen. Pan P. svědkovi vyšel vstříc a server mu poskytl, ale když ho svědek poslal do Prahy do spol. Vision, tak se svědkovi vrátil server se zprávou, že ze serveru nelze žádná data získat. Svědek není specialista a neví, co s tím bylo. Pokud jde o uspokojení pohledávek, svědek u hlavního líčení 16.4.2015 uvedl, že stojí před konečnou zprávou, v současné době bylo vymoženo asi 1,5 milionu Kč, z toho bylo zajištěno pro ČSOB asi 800.000 Kč. Z ostatního realizovaného majetku nebyl zatím nikdo ani částečně uspokojován. Mají zpeněžený ten areál, kde je ČSOB jako zajištěný věřitel, takže ti budou zcela jistě uspokojeni, jenom se nyní baví o tom, v jakém pořadí, protože je tam incidenční spor o pořadí toho zajištění. V této chvíli je vydáno usnesení krajského soudu, dle kterého se má vyplatit ČSOB 14 milionů Kč a CZ Credit real 1 milion Kč, přičemž ČSOB se proti tomu odvolala, protože chce celých 15 milionů.

Svědek JUDr. Otto Hradil u hlavního líčení (č.l. 8141v-8143) vypovídal v zásadním shodně jako v přípravném řízení (č.l. 2564-2569) a dodal, že vymáhal asi 60 až 70 pohledávek, některé byly nedobytné, např. asi tři ve Španělsku apod., protože nebyly ani podklady. Ve většině případů asi až na dva, tři, byly příznány soudem a nyní je to otázka výkonu rozhodnutí, event. jednájí o prodeji pohledávek se zástupcem věřitelů. Na všechny pohledávky je zástavní právo ČSOB a.s. Svědek uvedl, že 23. 10. 2008 byl jmenován správcem konkurzní podstaty společnosti LAV Lakomý s.r.o. Svědek kontaktoval jednatele a následně navštívil sídlo firmy, kde se seznámil s paní I., účetní firmy. Svědek také jednal za společnost LAV Lakomý s.r.o. s obžalovaným, který měl k tomuto vystavenou plnou moc od jednatele společnosti Václava L. S tím svědek ale jednal také. Ve firmě byla spousta účetních a obžalovaný mu představil paní I. a řekl, že tam zpracovávají účetnictví i pro jiné firmy. Ohledně předávání účetnictví jednal svědek s paní I. Svědek zjistil, že pohledávky byly ve výši 9.551.290,98 Kč. Byl sepsán majetek za 347.772,- Kč a na účtu bylo 8.675,85 EUR. Přihlásilo se asi 21 věřitelů, z toho dvě pohledávky svědek odmítl, jedna z nich byla pohledávka obžalované. Účetnictví společnosti mělo být předáno na počátku roku 2009, měla se na tom podílet i paní I., ale ta počátkem roku 2009 odešla ze společnosti LANDY spol. s r.o. do společnosti HOPAX s.r.o. Proto se svědek opětovně obrátil na obžalovaného se žádostí o předání úplného účetnictví, k tomu ale nedošlo. Obžalovaný to odůvodňoval tím, že na jeho osobu byl prohlášen konkurz a má zakázaný vstup do areálu společnosti, a proto se k účetnictví společnosti LAV Lakomý s.r.o. nedostane. Svědek proto kontaktoval Ing. Beneše, konkurzního správce obžalovaného, od něj zjistil, že v elektronické formě bylo účetnictví zničeno a fyzicky Ing. Beneš obdržel pouze část účetnictví. Svědek musel prostřednictvím své účetní provést rekonstrukci účetnictví společnosti LAV Lakomý s.r.o.,

přičemž rekonstrukce účetnictví nebyla ukončena, podařilo se dokončit rok 2008. Svědek zahájil asi 50 soudních sporů za účelem vymožení 99 pohledávek. Největší pohledávka byla ve výši 4,5 milionu Kč za fyzickou osobou Vratislav Lakomý - LAV. Tuto pohledávku Ing. Beneš uznal. Zbývající pohledávky jsou ve výši cca 5 milionů Kč, svědek se je snaží vymoci, ale daří se mu to pouze částečně. Svědek uvedl, že ještě na podzim 2008 pro něho paní I. tiskla některé účetní doklady, přičemž údaje v těchto seznamech neobsahovaly žádné zkreslené nebo nepravdivé informace. Obžalovaný pro svědka nic netisknul. Svědek z paní I. získal dojem, že má o účetnictví absolutní přehled. Spolupráce s paní I. byla velmi dobrá, z obžalovaného svědek nemohl nic vydolovat, v té době byl ve zhoršeném fyzickém i psychickém stavu ze zdravotních důvodů a svědek měl dojem, že ani neví, kde to je. K dotazu předsedy senátu svědek uvedl, že policii předal vše, co měl k dispozici. Jemu ale nebylo předáno kompletní účetnictví. Svědek jezdil do Řepčína, kde byl archiv a podařilo se mu dohledat asi 70% potřebných dokladů. Konkurz není úplně dokončen. Na jednom účtu bylo zjištěno aktivum 8.000 Eur a na druhém asi 100.000 Eur a 9,5 milionu Kč pohledávek, ale z toho 4,5 milionu Kč jsou na fyzickou osobu podnikatele, který když byl v insolvenční správce Ing. Beneše. Zbývající pohledávky, ke kterým sehnal podklady, svědek zažaloval. Na účtech nyní mají asi 2 miliony Kč, něco vymoženo a z vyhraných sporů, přihlášeno k dalším insolvencím je kolem 7 milionů Kč. Přihlášených věřitelů bylo 22, ale aktivních je asi 20, kde byly uznány pohledávky, a tak přihlášený rozsah byl 69 milionů, z toho byl největší zajištěný věřitel ČSOB a.s., kde bylo asi 60 milionů Kč. Všechny pohledávky, které se vymáhají, jdou pro tohoto zajištěného věřitele. Pokud jde o rekonstrukci účetnictví, tak to svědek domluvil s firmou EDUKA CONSULT, s.r.o. K dotazu, za které roky se podařilo rekonstruovat účetnictví, svědek uvedl, že se snažili navázat na rok 2008, tedy od roku 2009. Doklady za léta 2006 a 2007 nemají, bylo tam jenom něco a to svědek předal znalkyni. Také ty doklady, které měl svědek k dispozici, předával policii kpt. O.

Svědka Ing. Pavel M. u hlavního líčení (č.l. 8143v-8144v) uvedl, že v letech 1996 a 1997 působil ve firmě Vratislav Lakomý - LAV jako externí poradce. V letech 2005 a 2006 byla firma Vratislav Lakomý - LAV držitelem certifikátu ISO a svědek se podílel na jejím systému řízení jako externí poradce, konzultant tam působil až do roku 2006 nebo 2007. Svědek s touto firmou nikdy neměl smlouvu a práci dělal zdarma, toto dělal natruc bývalým obchodním partnerům K. a Č. Svědek se dále ve své výpovědi vyjádřil k organizaci a fungování firmy Vratislav Lakomý - LAV. Svědek si již není jistý, kdy jeho spolupráce s firmou skončila, v té době firma Vratislav Lakomý - LAV existovala, ale měla velké problémy, což možná souviselo s krizí v dopravě a potom fúzovala s jinou firmou, snad HOPAX s.r.o. Pro společnost HOPAX s.r.o. svědek nikdy nepracoval a ohledně fúze HOPAX a LAV nic nevyřizoval. Svědkovi není známo, za jakých podmínek fúze proběhla, on se na tom nijak nepodílel. Obžalovaná se na podnikání obžalovaného, jakožto fyzické osoby Vratislav Lakomý - LAV, nepodílela jakožto zaměstnanec. Jak fungovalo spojení mezi oběma manžely, to svědek neví. Pouze ví, že úzce spolupracovali. Svědek ví o úvěrech Vratislav Lakomý - LAV u bank pouze z doslechu. Hlavní účetní, která zpracovávala účetnictví, se jmenovala I. Svědek si již nevzpomene, kdy byli ve firmě naposledy auditori, myslí si, že to bylo někdy v roce 2006. Obž. L. byl ten, kdo ve firmě rozhodoval. Svědek neviděl L. nikdy pracovat na počítači, od něho viděl jenom ručně psané poznámky.

Svědka Ing. Martin K. u hlavního líčení (č.l. 8144v-8145v) uvedl, že obžalovaný ho oslovil v roce 2008, aby mu zpracoval insolvenční návrh na jeho fyzickou osobu. Svědek následně dospěl k závěru na základě této své činnosti, že Vratislav Lakomý - LAV je insolventní a při návštěvách

ve firmě na základě poznatků z účetnictví vyhotovil insolvenční návrh. Svědek byl asi 5x nebo 6x ve firmě, přístup do počítače s účetnictvím mu umožňovala paní I., která mu byla představena jako hlavní účetní. V účetnictví se z té firmy orientovala nejlépe. Na údaje k dobytosti pohledávek se svědek dotazoval obž. L. i účetních a vyjadřoval se k tomu obžalovaný i účetní. V době, kdy svědek jezdil do firmy, tam obžalovaný už většinou nebyl. Obžalovaný účetnímu systému v počítači podle svědka nerozuměl a svědek vyzoroval určitou averzi mezi obžalovaným a svědkyní I.

Svědka Stanislav V. u hlavního líčení (č.l. 8147) uvedl, že pracoval ve firmě Vratislav Lakomý - LAV jako technik od roku 1998 až do zániku firmy. Nejdříve měli 12 aut, následně provozovali 65 souprav. Jeho nadřízenými byli obžalovaný a obžalovaná, obžalovaná byla pro svědka hlavní účetní, s ní se vždy řešily peníze. Dávala svědkovi i hotovost na diety řidičů. Účetních tam bylo jinak hodně a střídalo se to. Byly to paní B. a I., která působila ve firmě až ke konci. Poslední tři roky svědek už podklady pro účetnictví nedával obžalované, ale paní I. Pokyny pro jeho práci technika dostával svědek od obžalovaného. Obž. L. hlídala účetnictví. Zásadní rozhodnutí ve firmě dělali obžalovaný a obžalovaná. Obžalovaný zpočátku o počítačích nevěděl skoro nic. RNDr. K. do firmy chodila, účetní u ní byly na školení, jestli byla daňovou poradkyní, to svědek neví. V letech 2007 až 2008 tam byl pan S. asi půl roku, obžalovaný jim řekl, že mu mají ve všem vyhovět. Svědek se domníval, že se jedná o ekonomu. Pana Š. staršího tam svědek párkrát viděl, mladšího tam neviděl. Ing. M. jim dělal ISO. Byl tam třeba týden, kdy je zaškolil, říkal jim, co mají dělat a pak tam půl roku nebyl.

Svědka Zdeněk Š. u hlavního líčení (č.l. 8147-8150) uvedl, že se obžalovaní znali s jeho rodinou a stýkali se. Obžalovaný potřeboval přefinancovat leasing kamionu, to bylo prostřednictvím spol. Reticulum. Svědek je předseda představenstva spol. Reticulum, a.s. Jednalo se o částku asi 15 nebo 30 milionů Kč. Z jejich pohledu tehdy nebyl jediný důvod neposkytnout jim krátkodobé financování. Čísla byla perfektní, vykazovali zisk. Reticulum tam byla činná v letech asi 2006 až 2008. V roce 2008 ale na sebe dali návrh na insolvenční, to se týká obžalovaného, jakožto fyzické osoby. Pokud jde o úvěr u UniCredit Bank, a.s. ve výši 35 mil. Kč, tak ten byl podle svědka vyčerpan na základě falešných faktur. Obžalovaný podle svědka neuměl pořádně ovládat počítač, z toho, jak to vnímal svědek, tak se věnoval spíše technickým věcem, autům, jejich opravám a shánění práce. Rozhodně se podle svědka také nevyznal v účetnictví. Ženy, které pracovaly na účtárně, obžalovaného navíc neměly rády a hned tak něco by pro něj neudělaly. Mezi účetní I. a obžalovaným byla velká nenávisť, nebyli schopni spolu komunikovat. I. měla na vyzvánění nějakou sprostou hlášku, když volal L., telefon říkal, že volá „pohlavní orgán“. Ty účetní byly zaměstnané, pokud svědek ví, u společnosti LANDY spol. s r.o. Pokud někdo z obžalovaných uměl ovládat počítač, něco uměl z účetnictví a měl dobrý vztah s účtárnou, tak to byla obžalovaná. Ta byla také jedinou jednatelkou a majitelkou společnosti LANDY spol. s r.o. Podle svědka se ani jeho společnosti ani ostatním věřitelům neměly dostat do rukou takové výkazy, kterými byli podvedeni. Svědek uvedl, že nemůže sice tvrdit, že by obžalovaná zkrášlovala údaje v účetnictví, ale byla jednatelkou společnosti, která účetnictví dělala i pro obžalovaného. Také podle svědka není možné, aby se ve firmě obžalovaného ztratilo tolik peněz za šest měsíců. Svědek také zaznamenal způsob, jakým byla firma obžalovaného předána správci konkurzní podstaty, ten areál byl pronajatý firmě HOPAX s.r.o., tato společnost během pár dní odvezla nábytek, server, kde bylo účetnictví, ústřednu, telefony, radiátory, v dílně nezůstal ani šroubovák. Účetnictví zůstalo na hromadách na zemi. Správce konkurzní podstaty má sice nějaké šanony s účetnictvím, ale to účetnictví bylo v elektronické podobě na serveru a podle

svědka obžalovaní pár dnů před konkurzem ten server prodali jiné firmě a to už se pak nedala účetnictví dát dohromady. Pan S. byl zaměstnanec svědka a v roce 2008, kdy obžalovaný Reticulu nic nevracel, tak ho svědek poslal do firmy obžalovaného, aby zjistil, jaký je skutečný stav. Společnost Reticulum, a.s. měla zastavené kamiony obžalovaného, ale byt' měli originály technických průkazů u sebe, tak tyto předali nějaké zaměstnankyni údajně k registraci na mýto a ty originály technických průkazů včetně kamionu se jim ztratily. Obžalovaní používali účetní software Vision ale S. s tímto neměl zkušenost. Svědek uvedl, že je pro něj hrozné být u soudu pět let poté, co se to stalo, přičemž vidí, jak obž. L. bydlí ve své vilce, kde bydlel, má ji přepsanou na bývalého zaměstnance a je v pohodě.

Svědék Ing. Mgr. Igor S. u hlavního líčení (č.l. 8150-8152v) uvedl, že se do styku s obžalovanými dostali tak, že společnost Ing. Š. úvěrovala obžalovaného podnikajícího, jakožto fyzická osoba Vratislav Lakomý - LAV. Svědek pracoval pro pana Š. a pak byl zaměstnanec v jeho společnosti Reticulum, a.s. a dostal za úkol nějakým způsobem sanovat situaci ve firmách obžalovaných. Hlavně se jednalo o fyzickou osobu Vratislav Lakomý - LAV, ale na stejné adrese sídlily i společnosti LAV Lakomý, s.r.o. a LANDY spol. s r.o. Bylo to někdy v červnu 2008 a svědek tam byl asi dva měsíce. Pan Š. sehnal původně obžalovaným úvěr na přeřinancování nějakého leasingu a ty peníze společnosti Reticulum nebyly vráceny. Na jaře 2008 byl obžalovaný v nemocnici, tvrdil, že sice nemají provozní problémy, ale mají nepřefinancované cizí zdroje, resp. pohledávky, a nejsou schopni na ty pohledávky získat financování. Podle svědka toto je u obdobných společností normální, proto se jim to jevilo jako problém provozní a nikoli, že by byla firma v úpadku. Úkolem svědka bylo postarat se o peníze, které tam byly, získat provozní financování a dát do pořádku účetnictví tak, aby mohl vrátit peníze, které dlužil Reticulu a nebo dalším subjektům napojeným na pana Š. Svědek ohledně účetnictví spolupracoval i s paní I. Ta svědka neměla moc ráda, protože v účetnictví byly falešné faktury a těch tam bylo hodně. Ty falešné faktury byly vystaveny firmou Vratislav Lakomý - LAV, přičemž úvěr od UniCredit Bank, a.s. byl zaručen pohledávkami, kdy ty faktury byly vystavené na společnosti, které buď neexistovaly, nebo byly v insolventi. Bylo to uděláno dosti primitivním podvodem, jednalo se o celkovou částku asi 15 mil. Kč, možná i víc. Podle svědka to v tom účetnictví svítilo. Svědek uvedl, že se paní I. ptal, od koho dostala pokyn, aby nafukovala pohledávky, přičemž I. mu řekla, že to dostala jako pokyn od šéfu, ale svědek neví, od koho. Paní I. byla zaměstnankyně LANDY spol. s r.o., která patřila obžalované, ale reálně dělala pro fyzickou osobu Vratislav Lakomý - LAV. Paní I. měla k obžalovanému negativní vztah, muselo jí docházet, že jak se tam to účetnictví vede, že to není v pořádku. Minimálně některých věcí si I. musela všimnout. Vystupovala s despektem k obž. L. a obž. L. byla jediný člověk, kterého byla schopna nějak respektovat. Podle svědka nebyl obžalovaný schopen se o účetnictví starat, moc tomu nerozuměl. Když už bylo evidentní, že se ten průšvih nepodaří zakrýt, tak firmu přepsali na otce pana L. Když svědek ve firmách obžalovaných skončil, tak si žádné účetní doklady nebral, měl k nim sice přístup, ale nic si neodnášel. To, co zjistil ve firmách obžalovaných, svědek konzultoval s panem Š., byl také jeho zaměstnanec. Nakonec působení svědka v těchto firmách ubylo jasné, že se obžalovaný nevyhne insolventi. To všechno konzultovali i s obžalovaným. V té době se tam také vyskytoval věřitel pan P. a podle svědka, než ve společnosti Reticulum došli k nějakému řešení, tak obžalovaný a P. tu společnost rozkradli. Obžalovaný P. podepsal příjmové doklady asi na 20 mil. Kč, částečně společnosti HOPAX s.r.o., částečně fyzické osobě a převedl na něj dům. Kamiony, které byly reálně použitelné, se nepsaly na společnost HOPAX s.r.o. Pokud svědek hovořil o rozkradení společnosti, tak měl na mysli P. a obžalovaného, jestli do toho zasahovala i obžalovaná, to svědek neví. O těch podvodech v účetnictví ve vztahu k pohledávkám informoval

i obžalované. Obžalovaní mu k tomu řekli, že to existuje, že je to reálné, že jsou to sankční faktury a že se dá očekávat, že se zaplatí. Pokud jde o obžalovanou, tak tato měla přehled o financích, starala se o účetnictví a vládla hotovostí. Pokud svědek potřeboval něco ohledně účetnictví a bylo to na základě žádosti obžalovaného, tak ho vyhodili, až když měl dobrozdání od obžalované, tak byli ochotni s ním mluvit. Na základě pokynů L. účetní nechtěly dělat nic. Svědek uvedl, že společnost vykázala v roce 2007 zisk, tvářila se, že má pohledávky asi za 60 mil. Kč. Podle svědka i auditor, pokud by dostal stejné podklady jako oni, tak by jim věřil, musel by se dívat hlouběji do účetnictví a srovnávat to s realitou, pak by musel přijít na to, že účetnictví není odrazem skutečnosti.

Svědék Bc. Radek O. u hlavního líčení (č.l. 8133v-8135v) uvedl, že si nejdříve prostřednictvím insolvenčních správců vyžádal listinné podklady, a to faktury vydané nebo obdržené. Asi to byly faktury vydané. U fyzické osoby L. se faktury nacházely již u nějaké archivní služby, kam ho odkázal insolvenční správce Ing. Beneš. Svědek podklady obdržel, provedl fyzickou prohlídku faktur podle čísel a porovnání hodnot, na které byly faktury vystaveny s hodnotami uvedenými v seznamu pohledávek, které sloužily jako zajišťovací institut pro získání úvěru u ČSOB a.s. Pokud byl zjištěn rozdíl mezi hodnotami uvedenými v seznamu u dané faktury a na fyzické listině vystavené faktury, tak svědek vyhotovil fotokopii a faktury zařadil, jak to bylo podle seznamu pohledávek. Před ty faktury poté, co vše prošel, svědek zařadil úřední záznam, v kterém jsou shrnuty výsledky šetření svědka. Těmi analýzami svědek zjistil, že mezi deklarovanou hodnotou, která byla v seznámech a faktickou hodnotou je velký rozdíl v řádech několika milionů Kč. Svědek nemá ekonomické vzdělání. Následně se svědek podrobněji vyjadřoval k jednotlivým analýzám na č.l. 6015-6040, 6497-6541, 6546-6580.

Svědčce RNDr. Marie K. u hlavního líčení (č.l. 8839v-8840v) uvedla, že pracuje jako daňová poradkyně a své služby poskytovala i společnosti LAV Lakomý, s.r.o., tedy zpracovávala podání pro finanční úřad. S podklady pro zpracování úvěrů neměla nikdy nic společného. Pro podání na finanční úřad požadovala, aby jí byly předkládány podklady zpracovaných účetních závěrek, z kterých vycházela pro zpracování přiznání k dani z příjmů, případně zpracovávala ještě přiznání k dani silniční. Ostatní záležitosti svědkyně neprověřovala a neměla k tomu ani důvod. Pokud jde o pohledávky společnosti LAV Lakomý, s.r.o. v období let 2005, 2006, tak údaje o pohledávkách se sice uvádějí v přílohách k účetní závěrce, a to se tam uváděly vždy pohledávky po splatnosti delší než 6 měsíců, ale zase příloha účetní závěrky je součástí účetní závěrky, kterou zpracovává ta společnost a ona se příkládá k přiznání k dani z příjmu, ale nemá s výpočtem daně nic společného. Ani ty pohledávky, jsou-li to pohledávky a byly správně zaúčtovány, byly součástí výnosu, které byly předmětem daně a byly tedy zdaňovány. Takže jestli nebyly zaplacené, tak to nemá vliv na daňovou povinnost. Svědkyně uvedla, že ona ručí za to, aby byla správně vypočtena daň. Dalšími otázkami se blíže nezabývala, protože to nesouviselo s tím, co pro klienta dělala. K předmětu těch pohledávek se není schopna vyjádřit. K formálnímu zachycení by se svědkyně mohla vyjádřit pouze k tomu, zda se měly nebo neměly dělat opravné položky, ale to zase nemá nic společného s předmětem těch pohledávek nebo s jejich výší apod. Nic z toho není předmětem daňového poradenství. Z té firmy svědkyně spolupracovala vždy s nějakou účetní, samozřejmě s jednatelkou obž. L. a s panem L. Pro zpracování daňového přiznání a pro další činnost, kterou vykonávala, svědkyně dostávala pouze tzv. obratovou předvalu nebo hlavní knihu, kde jsou obraty za celý rok. Svědkyně uvedla, že nejvíce komunikovala s účetní paní I., s obž. L. a s obžalovanou pouze nepravdělně a pouze při osobních setkáních ve společnosti. V té úctárně byla spíše obžalovaná, ale podle svědkyně to neznamená, že to obžalovaná nějak více

ovlivňovala. Účetní paní I. se vždycky odkazovala na obž. L., obžalovaná se tam vyskytovala spíše jen fyzicky.

Po výslechu svědka kpt. Bc. O. a svědků Ing. Beneše a JUDr. Hradila dospěl soud k závěru, že s ohledem na složitost věci, jakož i s ohledem ke skutečnosti, že se nepodařilo zajistit kompletní účetnictví, k učinění detailního rozboru jednotlivých pohledávek tak, aby mohlo být s praktickou jistotou ustáleno, které pohledávky byly fingované, které byly neoprávněně navýšené a které byly postoupeny jiným subjektům, bude zapotřebí přibrat znalce z oboru ekonomika, odvětví účetní evidence.

Ze znaleckého posudku z oboru ekonomika, odvětví účetní evidence (č.l. 7943-8062, včetně opravy na č.l. 8115-8116) a z výpovědi znalkyně Mgr. Dagmar Martinákové u hlavního líčení (č.l. 8135v-8138 a 8193-8195) vyplývá, že ani spol. LAV Lakomý, s.r.o., ani fyzická osoba podnikající pod názvem Vratislav Lakomý – LAV, nevedly účetnictví v souladu se zákonem č. 563/1991 Sb. v platném znění a nepostupovaly v souladu s vyhláškou č. 500/2002 Sb. K otázce, zda jsou v seznamu pohledávek předložených Československé obchodní bance, a.s. v souvislosti s uzavřením Smlouvy o úvěru č. 5793/06/5257 ze dne 21. 9. 2006 mezi Československou obchodní bankou, a.s. a obchodní společností LAV Lakomý, s.r.o., IČ: 25371762, kdy k těmto pohledávkám byla téhož dne uzavřena Smlouva o zřízení zástavního práva k pohledávkám č. 5794/06/5257, zahrnuty jednak neexistující pohledávky a jednak pohledávky s neoprávněně navýšenou nominální výší, znalkyně uvedla, že došlo k navýšení pohledávek o 773.207 Kč a neexistující pohledávky jsou v hodnotě 4.226.324 Kč. Postoupené pohledávky v tomto bodě znalkyně nezjistila. V případě odběratele Antonie M. – MAT zjistila znalkyně neexistující pohledávky ve výši 127.152 Kč, v případě odběratele CARGOLINK Transporte zjistila znalkyně navýšené pohledávky ve výši 147.550 Kč a neexistující pohledávky ve výši 3.268.145 Kč, v případě odběratele CEBIA, spol. s.r.o. zjistila znalkyně navýšení pohledávek ve výši 30.000 Kč, v případě odběratele Dřevocentrum B & H s.r.o. zjistila znalkyně neexistující pohledávky ve výši 357.522 Kč, v případě odběratele Lubomíra P. neexistující pohledávky ve výši 392.211 Kč, v případě odběratele Persa a.s. zjistila znalkyně navýšené pohledávky ve výši 541.285 Kč a neexistující pohledávky ve výši 81.294 Kč a u odběratele Vratislav Lakomý – LAV navýšené pohledávky ve výši 54.372 Kč. K otázce, zda jsou v seznamu pohledávek předložených Československé obchodní bance, a.s. v souvislosti s uzavřením Smlouvy o úvěru č. 5796/06/5257 ze dne 21. 9. 2006 a Smlouvy o úvěru č. 5799/06/5257 ze dne 21.9.2006 mezi Československou obchodní bankou, a.s. a fyzickou osobou podnikající pod názvem Vratislav Lakomý - LAV, IČ: 10072004, kdy k těmto pohledávkám byla téhož dne uzavřena Smlouva o zřízení zástavního práva k pohledávkám č. 5797/06/5257, zahrnuty jednak neexistující pohledávky a jednak pohledávky s neoprávněně navýšenou nominální výší a také pohledávky, které již byly postoupené na základě smluv o factoringové spolupráci třetím subjektům, dospěla znalkyně k závěru, že došlo k navýšení pohledávek v celkové výši 9.827.160,50 Kč, k zahrnutí neexistujících pohledávek ve výši 3.010.700 Kč a postoupených pohledávek ve výši 12.738.066,51 Kč. Jedná se konkrétně o odběratele C.H.ROBINSON EUROPE B.V., kde došlo k navýšení pohledávek o 508.275 Kč, odběratele Croatia-Impex d.o.o., kde došlo k navýšení o 255.660 Kč, odběratele FLEX TRANS, s.r.o., kde došlo k navýšení pohledávek o 510.909,25 Kč, odběratele GERBR UNGER, GmbH, kde došlo k zahrnutí postoupených pohledávek ve výši 242.743,85 Kč, odběratele GERNER Int. Spedition GmbH, kde došlo k navýšení pohledávek o 339.160 Kč, odběratele HEAVY TRANS s.r.o., kde byly zahrnuty postoupené pohledávky ve výši 1.609.210,65 Kč, odběratele HERITAGE INTERNATIONAL, kde došlo k navýšení

pohledávek o 1.204.964 Kč, odběratele HORSTAV Olomouc s.r.o., kde byly zahrnuty postoupené pohledávky ve výši 3.105.603 Kč, odběratele Kaufland Česká republika v.o.s., kde došlo k navýšení pohledávek ve výši 2.821.132 Kč a k zahrnutí postoupených pohledávek ve výši 2.660.770 Kč, odběratele Kuhmichel Abrasiv Austria GmbH, kde došlo k navýšení pohledávek o 253.515 Kč, odběratele Lidl Česká republika v.o.s., kde došlo k navýšení pohledávek o 402.201 Kč, odběratele LKV WALTER INTERNATIONALE, kde došlo k navýšení pohledávek o 1.187.896 Kč, odběratele MISKA TRANS SPEDITION GmbH, kde došlo k navýšení pohledávek o 2.049.750 Kč, odběratele Pro Logistik Team, kde došlo k navýšení pohledávek o 112.220 Kč, odběratele SKANSKA DS a.s., kde došlo k zahrnutí neexistujících pohledávek ve výši 3.010.700 Kč a postoupených pohledávek ve výši 2.701.300 Kč, odběratele STRABAG a.s., kde došlo k zahrnutí postoupených pohledávek ve výši 7.735 Kč, odběratele SUPERTRANS S.A., kde došlo k zahrnutí postoupených pohledávek ve výši 1.809.571,62 Kč, odběratele TRANSFORWARDING SK, s.r.o., kde došlo k navýšení pohledávek o 13.118,25 Kč, odběratele Transped Europe GmbH, kde došlo k zahrnutí postoupených pohledávek ve výši 595.132,39 Kč a odběratele WENZEL LOGISTICS GmbH, kde došlo k navýšení pohledávek o 168.360 Kč. K otázce, zda jsou v seznamu pohledávek předložených UniCredit Bank Czech Republic, a.s. v souvislosti s uzavřením Smlouvy o úvěru a dalších bankovních službách č. 254/07-120 ze dne 13. 12. 2007 mezi UniCredit Bank Czech Republic, a.s. a fyzickou osobou podnikající pod názvem Vratislav Lakomý - LAV, IČ: 10072004, kdy k těmto pohledávkám byla téhož dne uzavřena Smlouva o zajištění postoupením pohledávek č. 521/07-254/07-120, zahrnuty jednak neexistující pohledávky a jednak pohledávky s neoprávněně navýšenou nominální výší a také pohledávky, které již byly postoupené na základě smluv o factoringové spolupráci třetím subjektům, znalkyně uvedla, že došlo k navýšení pohledávek o 12.024.234,70 Kč, k zahrnutí neexistujících pohledávek ve výši 13.677.320,96 Kč a postoupených pohledávek ve výši 6.873.542,64 Kč. Konkrétně se jedná o odběratele ACCES SPEDITION AND INTERNATIO, kde došlo k zahrnutí neexistujících pohledávek ve výši 2.700.000 Kč, odběratele BEN S.L., kde došlo k zahrnutí neexistujících pohledávek ve výši 7.500.000,96 Kč, odběratele C.H.ROBINSON EUROPE B.V., kde došlo k navýšení pohledávek o 1.702.297,52 Kč, odběratele CARGO HORTIM, s.r.o., kde došlo k zahrnutí postoupených pohledávek ve výši 1.836.924,46 Kč, odběratele EST CAMION s.r.l., kde došlo k navýšení pohledávek o 278.450 Kč, odběratele EUROPEAN GATEWAY Ltd., kde došlo k navýšení pohledávek ve výši 251.892 Kč, odběratele FLEXTRANS s.r.o., kde došlo k navýšení pohledávek o 865.260 Kč a k zahrnutí postoupených pohledávek ve výši 592.918,73 Kč, odběratele GARAN LOGISTIK s.r.o., kde došlo k navýšení pohledávek o 7.642,18 Kč, odběratele GERNER Int. Spedition GmbH, kde došlo k navýšení pohledávek o 744.800 Kč, odběratele HAUPL Spedition GmbH, kde došlo k navýšení pohledávek o 239.040 Kč, odběratele HEAVY TRANS s.r.o., kde došlo k zahrnutí postoupených pohledávek ve výši 3.026.516,67 Kč, odběratele HEPPNER & OBERNDORFER, kde došlo k navýšení pohledávek o 105.040 Kč, odběratele HERITAGE INTERNATIONAL, kde došlo k navýšení pohledávek o 834.118 Kč a k zahrnutí postoupených pohledávek ve výši 640.838,52 Kč, odběratele I&D New Generation Bussiness S.L., kde došlo k navýšení pohledávek o 268.685 Kč, odběratele JOLI – zemní práce s.r.o., kde došlo k zahrnutí postoupených pohledávek ve výši 287.736 Kč, odběratele K. Lukáš, kde došlo k zahrnutí neexistujících pohledávek ve výši 152.320 Kč, odběratele P&O FERRYMASTERS BV, kde došlo k navýšení pohledávek o 133.775 Kč, odběratele Pro Logistik Team, kde došlo k navýšení pohledávek o 156.240 Kč, odběratele QUEHENBERGER ROAD + RAIL Gr, kde došlo k navýšení pohledávek o 322.710 Kč, odběratele Spedition S. Gross GmbH, kde došlo k navýšení pohledávek o 385.668 Kč, odběratele SUPERTRANS S.A., kde došlo k zahrnutí neexistujících pohledávek ve výši 3.325.000 Kč,

odběratele TOP CHEM, kde došlo k navýšení pohledávek o 1.007.970 Kč, odběratele Transdanubia Speditions, kde došlo k navýšení pohledávek o 318.630 Kč, odběratele Transped Europe GmbH, kde došlo k navýšení pohledávek o 2.075.262 Kč, odběratele Transportes Antonio Gallego, kde došlo k navýšení pohledávek o 1.866.865 Kč a k zahrnutí postoupených pohledávek ve výši 488.608,26 Kč, odběratele TRANSPORTS KRZYSZOF ALTIMIF, kde došlo k navýšení pohledávek o 266.250 Kč, odběratele VASCO BOHEMIA, s.l., kde došlo k navýšení pohledávek o 134.700 Kč a odběratele WENZEL LOGISTICS GmbH, kde došlo k navýšení pohledávek o 158.940 Kč. Znalce uvedla, že účetnictví nacházející se u insolvenčního správce společnosti LAV Lakomý, s.r.o. JUDr. Hradila, je nekompletní, znalkyni se nepodařilo zajistit účetní výkazy za období roku 2006 a 2007. Účetnictví fyzické osoby Vratislav Lakomý – LAV je uloženo v Přerovské archivní s.r.o. a je značně rozsáhlé, ale je evidentní, že i zde některé šanony chybí. Znalce provedla zkoumání nejen zapůjčených dokladů, ale i kontrolu dokladů uložených v archivu Přerovské archivní s.r.o. Znalce na závěrech svého posudku setrvala i po seznámení se znaleckým posudkem předloženým obhajobou Ing. Ivana Bohunovského, kdy byla osobně přítomna u hlavního líčení, kde znalec Ing. Bohunovský svůj posudek přednesl.

Obhajoba namítla, že znalkyně Mgr. Dagmar Martináková je vyloučena z podání znaleckého posudku v trestní věci, a to pro vztah k matce svědka Ing. Roberta Beneše. Z dotazů na znalkyni Mgr. Martinákovou a na svědka Ing. Beneše vyplynulo, že znalkyně pro matku svědka Ing. Beneše zpracovává daňové poradenství a toto zpracovává i pro svědka Ing. Beneše. Znájí se, ale jak znalkyně, tak i svědek popřeli, že by se jednalo o známost bližší, osobního charakteru. Dle § 105 odst. 2 tr. řádu při výběru osoby, která má být jako znalec přibrána, je třeba přihlížet k důvodům, pro které podle zvláštního zákona je znalec z podání znaleckého posudku vyloučen. Dle § 11 odst. 1 zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, znalec (tlumočnick) nesmí podat posudek (provést tlumočnický úkon), jestliže lze mít pro jeho poměr k věci, k orgánům provádějícím řízení, k účastníkům nebo k jejich zástupcům pochybnost o jeho nepodjatosti. Soud se námitkou obhajoby zabýval a dospěl k závěru, že znalkyně není vyloučena z podání znaleckého posudku v trestní věci vedené u Krajského soudu v Ostravě - pobočka v Olomouci pod sp.zn. 28T 12/2011. Pokud jsou tvrzení znalkyně a svědka Ing. Beneše pravdivá, přičemž soudu nejsou známy žádné další skutečnosti, které tato tvrzení znalkyně a svědka činila nevěrohodnými, se v případě znalkyně a svědka jedná pouze o smluvní poskytování služeb a nikoliv blízký osobní vztah. Znalecký posudek není navíc zpracováván ani ve vztahu k tvrzením svědka Ing. Beneše ani ke skutečnostem, které by vyplývaly např. z účetnictví svědka Ing. Beneše nebo snad daňových příznání tohoto svědka.

Ze znaleckého posudku z oboru ekonomika, odvětví účetní evidence (č.l. 8161-8168) a z výpovědi znalce Ing. Ivana Bohunovského u hlavního líčení (č.l. 8192v-8193) vyplývá, že pokud znalkyně Mgr. Martináková tvrdí, že společnost nevedla účetnictví v souladu se zákonem č. 563/1991 Sb., je toto tvrzení nepodložené a přehnané. Pokud znalkyně uvádí u některých pohledávek, že jejich hodnota byla navýšena, pak neuvádí, jaké účetní doklady pro porovnání z účetnictví společnosti použila. Není pravdou, že by znalkyně prověřila všechny dostupné materiály, kdy sama znalkyně uvádí, že pro velký rozsah účetních dokladů si vybrala jen některé účetní doklady, a to dle svého uvážení. Dle znalce je nepochopitelné, jak mohla znalkyně vyčíslit, že pohledávky byly navýšeny o 38.776.417,50 Kč, kdy znalec poukazuje na početní chybu znalkyně. Dále znalec poukazuje např. na odběratele Lukáš K., kdy tato firma vznikla 23. 9. 2013 a nemohla tedy být v roce 2007. Podle znalce neměly být tyto faktury zařazeny jako pohledávky

do neexistujících. Znalec Ing. Bohunovský svůj posudek uzavřel tím, že znalecký posudek č. 206-5/2013 vypracovaný znalkyní Mgr. Dagmar Martinákovou, je diletantská práce plná chyb a není objektivní. Znalec Ing. Bohunovský na závěrech svého posudku setrval i u hlavního líčení, a to i poté, co vyslechl, jak se k jeho výtkám vyjádřila znalkyně Mgr. Dagmar Martináková.

S ohledem na skutečnost, že znalci Mgr. Dagmar Martináková a Ing. Ivan Bohunovský dospěli k naprosto rozdílným závěrům, musel soud přibrat znalecký ústav Ostravská znalecká a.s. Ze znaleckého posudku znaleckého ústavu Ostravská znalecká a.s. (č.l. 8223-8319) a z výpovědí zpracovatelů tohoto posudku prof. Ing. Renáty Hótové, Dr. a Ing. Martiny Zublové u hlavního líčení (č.l. 8340-8343) vyplývá, že účetnictví fyzické osoby podnikající pod názvem Vratislav Lakomý – LAV v předloženém rozsahu nesplňuje požadavky zákona o účetnictví, tedy nelze je považovat za úplné, průkazné, správné, srozumitelné, přehledné a vedené způsobem zaručujícím trvalost účetních záznamů, a to zejména s ohledem na absenci prvotních dokladů, především interních, ale také některých faktur. Účetní sestavy a účetní knihy předložené na CD od Ing. Beneše za roky 2006 a 2007 korespondují s údaji v pořadači označeném „Uzávěrka 2007“ zapůjčeném z archivu. Údaje z těchto podkladů však naprosto nekorespondují s údaji prezentovanými „oficiálně“ finančnímu úřadu a bankám, přestože účetnictví mělo podléhat auditu. Takovéto rozdíly jsou samozřejmě nepřipustné. Na základě výše uvedeného lze pouze dovodit, že účetnictví předložené na CD od Ing. Beneše za roky 2006 a 2007 odpovídající údajům „Uzávěrky 2007“ zajištěné v archivu nebylo podkladem pro údaje uváděné do daňových příznání daní z příjmů, ani pro údaje poskytované ČSOB. V případě společnosti LAV Lakomý, s.r.o. účetnictví v předloženém rozsahu rovněž nesplňuje požadavky zákona o účetnictví, a to zejména z důvodu absence předepsaných účetních knih, ale také prvotních dokladů, především interních. V rámci dostupných informací dospěl znalecký ústav k závěru, že byla dodržena časová kontinuita údajů v předložených „oficiálních“ výkazech, nelze ovšem objektivně posoudit, zda tyto údaje odrážely věrný a poctivý obraz předmětu účetnictví a finanční situace společnosti LAV Lakomý, s.r.o. za roky 2006 a 2007, když nejsou k dispozici relevantní výstupy z účetnictví. K posouzení, zda jsou v seznamu pohledávek předložených Československé obchodní bance, a.s. v souvislosti s uzavřením Smlouvy o úvěru č. 5793/06/5257 ze dne 21. 9. 2006 mezi Československou obchodní bankou, a.s. a obchodní společností LAV Lakomý, s.r.o., IČ: 25371762, kdy k těmto pohledávkám byla téhož dne uzavřena Smlouva o zřízení zástavního práva k pohledávkám č. 5794/06/5257, zahrnuty jednak neexistující pohledávky a jednak pohledávky s neoprávněně navýšenou nominální výší, dospěl znalecký ústav k závěru, že byly zahrnuty jednak neexistující pohledávky v celkové výši 4.207.424 Kč a jednak pohledávky s neoprávněně navýšenou nominální výší, přičemž navýšení představovalo částku 691.922 Kč. Přesný přehled těchto pohledávek je uveden v tabulce na straně 24-25 znaleckého posudku (č.l. 8246-8247). K posouzení, zda jsou v seznamu pohledávek předložených Československé obchodní bance, a.s. v souvislosti s uzavřením Smlouvy o úvěru č. 5796/06/5257 ze dne 21. 9. 2006 a Smlouvy o úvěru č. 5799/06/5257 ze dne 21.9.2006 mezi Československou obchodní bankou, a.s. a fyzickou osobou podnikající pod názvem Vratislav Lakomý - LAV, IČ: 10072004, kdy k těmto pohledávkám byla téhož dne uzavřena Smlouva o zřízení zástavního práva k pohledávkám č. 5797/06/5257, zahrnuty jednak neexistující pohledávky a jednak pohledávky s neoprávněně navýšenou nominální výší a také pohledávky, které již byly postoupené na základě smluv o factoringové spolupráci třetím subjektům, dospěl znalecký ústav k závěru, že bylo zjištěno navýšení nominální hodnoty pohledávek v celkové částce 9.827.182 Kč, neexistence pohledávek v částce 3.010.700 Kč a případy faktoringu, tedy již dřívějšího postoupení na jiného věřitele v objemu 13.390.405 Kč. Přesný přehled těchto pohledávek je uveden v tabulce na str.

27-36 znaleckého posudku (č.l. 8249-8258). K posouzení, zda jsou v seznamu pohledávek předložených UniCredit Bank Czech Republic, a.s. v souvislosti s uzavřením Smlouvy o úvěru a dalších bankovních službách č. 254/07-120 ze dne 13. 12. 2007 mezi UniCredit Bank Czech Republic, a.s. a fyzickou osobou podnikající pod názvem Vratislav Lakomý - LAV, IČ: 10072004, kdy k těmto pohledávkám byla téhož dne uzavřena Smlouva o zajištění postoupením pohledávek č. 521/07-254/07-120, zahrnuty jednak neexistující pohledávky a jednak pohledávky s neoprávněně navýšenou nominální výší a také pohledávky, které již byly postoupené na základě smluv o factoringové spolupráci třetím subjektům, dospěl znalecký ústav k závěru, že bylo zjištěno navýšení nominální hodnoty pohledávek v celkové částce 12.195.325 Kč, neexistence pohledávek v částce 152.320 Kč a případy faktoringu, tedy již dřívějšího postoupení na jiného věřitele, v objemu 6.509.686 Kč. Do těchto hodnot nejsou zahrnuty pohledávky, u nichž není k dispozici původní faktura, správnost údajů však byla ověřena v dostupných účetních sestavách. Přesný přehled těchto pohledávek je uveden v tabulce na str. 39-55 znaleckého posudku (č.l. 8261-8277). Pokud jde o stanovisko znaleckého ústavu k závěrům znaleckého posudku z oboru ekonomika, odvětví účetní evidence soudní znalkyně Mgr. Dagmar Martinákové ze dne 18. 9. 2013 č. 206 – 5/2013, znalecký ústav uvedl, že znalkyně měla k dispozici podklady z archivu v Přerově a podklady od JUDr. Hradila, tak, jako znalecký ústav, ale neměla k dispozici CD s účetními sestavami fyzické osoby Vratislav Lakomý – LAV za roky 2005-2008, kdy toto CD měl k dispozici znalecký ústav. Pokud jde o posouzení účetnictví fyzické osoby Vratislav Lakomý – LAV a společnosti LAV Lakomý s.r.o. dospěl znalecký ústav ke shodnému závěru, jako znalkyně Mgr. Martináková, pouze s výhradou k formulaci, kdy „Účetnictví v nám dostupném rozsahu nespĺňovalo požadavky Zákona o účetnictví Českých účetních standardů.“ Pokud jde o závěry znalkyně Mgr. Martinákové u otázek 2,3 a 4, pak znalkyně využila v zásadě shodný přístup, ale rozdíly v konečném vyčíslení vyplývají z chybných součtů, či chyb při přepisu údajů ve znaleckém posudku Mgr. Martinákové. V některých konkrétně jmenovaných případech pak znalecký ústav použil jiný přístup týkající se vyhodnocení neexistence, případně faktoringu pohledávek, kdy tyto rozdíly jsou podrobně uvedeny na str. 60-68 znaleckého posudku (č.l. 8282-8289). V některých případech se Mgr. Martináková pohledávkami vůči některým odběratelům (ICOM, LAS Lakomý, OL-TRADE, PeMa Praha, REFAS a TOMSTAV) ve svém znaleckém posudku vůbec nezabývala. Pokud jde o závěry znaleckého posudku Ing. Bohunovského, znalecký ústav uvedl, že tento znalec evidentně nenavštívil archiv a vůbec se neseznámil s rozsahem podkladů. Znalecký ústav rovněž souhlasí s přístupem znalkyně, kdy pohledávku s fiktivním odběratelem (i když ostatní údaje odpovídají) zcela souhlasí, kdy znaleckému ústavu není zřejmé, jak by znalec Ing. Bohunovský získal plnění, pokud by nevěděl, kdo je skutečným dlužníkem. Rovněž není znaleckému ústavu vůbec zřejmé, jaký přínos pro zodpovězení otázek zadaných soudem by měla detailní analýza například mzdových záznamů, či tzv. CMR, kterých jsou v archivu desítky pořadačů. Za této situace nelze znalkyni vytknout, že dle svého uvážení vyhodnotila, které podklady jsou pro objektivní závěry podstatné a které nikoliv, když není možné a ani přínosné detailně analyzovat všechny podklady. Přístup znalce Ing. Bohunovského, kdy pokud je pohledávka uhrazena, tak „nezáleží“ na skutečném odběrateli, skutečném plnění a skutečné částce uvedené na faktuře, nebo na jiných oficiálně prezentovaných výstupech (např. právě v údajích pro banky, u nichž je navíc výslovně potvrzována správnost uváděných údajů), považuje znalecký ústav za zcela neakceptovatelný. Klamanému subjektu sice nemusí nutně vzniknout škoda, pokud jsou pohledávky skutečnými odběrateli hrazeny, v případě jejich nezaplacení však nemá tento subjekt možnost své nároky získat, kdy neví, po kom je ve skutečnosti vyžadovat. Znalecký ústav opakovaně upozornil, že znalec Ing. Bohunovský se absolutně neseznámil s rozsahem všech podkladů. Znalecký ústav rovněž překvapuje přístup

znalce Ing. Bohunovského, pokud jde o pohledávku Lukáše K., kdy firma s uvedeným IČ byla založena 23. 9. 2013. Jedná se o situaci, kdy Vratislav Lakomý – LAV prezentuje v bance pohledávku za odběratelem, který v dané době vůbec neexistoval, tedy nemohl plnění přijmout, tím méně být ochotný pohledávku uhradit. Banka jiný údaj o podlužníkovi nemá, tedy pohledávku de facto nemůže v rámci ručení vymoci, ale dle znalce Ing. Bohunovského je vše v pořádku. Znalecký ústav sice souhlasí se znalcem Ing. Bohunovským, že se Mgr. Martináková dopustila při zpravování mnoha chyb a nepřesností, ale znalcem uváděné „nepochopitelné závěry“ však vyplývají spíše z jeho nepozornosti při čtení znaleckého posudku Mgr. Martinákové. Naprosto znalecký ústav nesouhlasí s tvrzením znalce Ing. Bohunovského, že uvádění nepravdivých údajů o předmětu zajištění svému věřiteli je v pořádku. Znalec Ing. Bohunovský vycházel z naprostého zlomku podkladů oproti znaleckému ústavu i Mgr. Martinákové, přičemž se ani nenamáhal si rozsah dostupných podkladů zjistit. Dle znaleckého ústavu by proto znalecký posudek Ing. Bohunovského neměl být považován za objektivní.

Po rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci ze dne 28. 1. 2016 soud ještě vyslechl zpracovatelku znaleckého posudku ze znaleckého ústavu Ing. Martinu Zublovou, a to u hlavního líčení dne 4. 9. 2017 (č.l. 8840v-8841v). Tato uvedla, že závěry jejich znaleckého posudku byly založeny na podkladech, které měli k dispozici. Je pravdou, že podklady nebyly rozhodně kompletní, zejména pokud šlo o podklady společnosti LAV Lakomý, s.r.o., kde ty materiály byly velice omezené a tím byly limitovány. Na straně 18 a 19 znaleckého posudku upozorňují právě na základě nesrovnalosti. Základní problém je to, že není zřejmé, ze kterého účetnictví by měli vycházet, které bylo to správné, věrné, poctivé a relevantní. Pokud jde o listiny z archivu, které zmiňuje odvolací soud, tak ty konkrétní listiny zapůjčené z archivu jsou uvedeny na straně 6 a 7 znaleckého posudku. Jednalo se pouze o namátkovou kontrolu toho, že ty faktury jsou shodné, jako již byly založeny v policejním spise, které měly znalkyně zapůjčeny. Pokud odvolací soud říká, že znalecký ústav si při určení pohledávek neexistujících, neoprávněně navýšených, popř. již postoupených jinému subjektu nakonec vystačil s listinami obsaženými ve spisovém materiálu, tak toto tvrzení lze potvrdit. V převážené míře vycházeli z materiálů založených ve spise.

Podle § 213 odst. 1 tr.ř. byly stranám předloženy k nahlédnutí listinné důkazy, a to smlouva o úvěru č. 5796/06/5257 (č.l. 7-22), smlouva o úvěru č. 5799/06/5257 (č.l. 23-36), smlouva o zřízení zástavního práva k pohledávkám č. 5797/06/5257 (č.l. 37-64), smlouva o úvěru č. 5793/06/5257 (č.l. 68-80), smlouva o zřízení zástavního práva k pohledávkám č. 5794/06/5257 (č.l. 81-104), vyčíslení škody ze strany ČSOB, a.s. (č.l. 110, č.l. 2589-2607), vyjádření pošk. UniCredit Bank, a.s. (č.l. 281-284), smlouva o kontokorentním úvěru OSTRO0702 (č.l. 288-293), smlouva o úvěru a dalších bankovních službách č. 254/07-120 (č.l. 294-301), smlouva o budoucím vyplnění směnky (č.l. 302-307), smlouva o zajištění postoupením pohledávek č. 521/07-254/07-120 (č.l. 310-497), upozornění banky na řádné nedodržování smluvních podmínek (č.l. 489-493, 498, 501-504), vyjádření dotčených subjektů společnosti AQUASPED, s.r.o. BALUS STAV, a.s., BC LOGISTIK, BARIEX, s.r.o., BMB OCEL, s.r.o., BORUZA, s.r.o., KAMARO SERVIS, s.r.o., KARGO-HORTIM, s.r.o., ČECHOSPED, s.r.o., DAMSPED, s.r.o., DÁLNIČNÍ STAVBY PRAHA, DEMOLICE REAL, s.r.o., DHL EXPRESS, s.r.o., DRINEX OLOMOUC, s.r.o., DT LOGISTIC CZ, ExlServis CZ, s.r.o., FLEXTRANS, s.r.o., Freemont, HELIANA, spol. s r.o., HEAVI TRANS, s.r.o., HORSTAV OLOMOUC, IKON TRANSPORT, a.s., KAUF LAND ČR, v.o.s., KLIDOS, a.s., LIDL ČR, v.o.s., LOGO TRANS, s.r.o., LOVOSPED, OL-TRADE, s.r.o., OLMA, a.s., PST OSTRAVA, a.s., QPOR, a.s., RIMEXI, s.r.o., TRT-TRANSPORT, SCHENKER, s.r.o., SKANSKA

Dopravní stavby, SOLNÉ MLÝNY, a.s., STRABAG, a.s., ŠUMAVSKÝ PRAMEN, TALOSA, s.r.o., VÁPENKA VITOUL, VESETA, s.r.o., ASKENT INTER, s.r.o., CARGO PRAGUE, CEBIA, s.r.o., DŘEVOCENTRUM, PERSEA, a.s., PROXIMA 3000 (č.l. 1051-2240), přehled o úhradě pohledávek a seznam přihlášených pohledávek OSVČ Lakomý - LAV (č.l. 2278-2293), posudek č. 2/2009 Ing. Zdeňka Lukeše na společnost LAV - Lakomý s.r.o., z jiné trestní věci (č.l. 2382-2460), vyčíslení škody ze strany UniCredit Bank, a.s. (č.l. 2612), výsledky dožádání o právní pomoc týkající se zjištění existence pohledávek předkládaných obžalovanými při podávaných žádostech o úvěr (č.l. 2613-5127), výpisy z úvěrového účtu č. 210940914/0300 vedeného ve prospěch OSVČ Vratislav Lakomý (č.l. 5129-5134), výpisy z úvěrového účtu č. 5184873003/2700 vedeného ve prospěch OSVČ Vratislav Lakomý u UniCredit Bank, a.s. (č.l. 5135-5165), výpisy z úvěrového účtu č. 515873038/2700 vedeného ve prospěch OSVČ Vratislav Lakomý u UniCredit Bank, a.s. (č.l. 5166-5190), zpráva o průběhu finančního šetření k osobám obžalovaných (č.l. 5199-5201), zpráva Factoringu KB a.s., NLB Factoringu, Factoringu ČS, ČSOB, a.s. Factoringu, Raiffeisenbank a UniCredit Bank, a.s. (č.l. 5245-5287, 5291-5338, 5342-5378, 5382, 5389-5406, 5410-5603), vyžádané písemnosti předložené insolvenčními správci (č.l. 5606-5611, č.l. 5626-5877), vyjádření dotčených subjektů, společností BASK, s.r.o., HUDOS, s.r.o., A&S TEAM, s.r.o., BAU LOGISTIC, HIGHWAY 66, s.r.o., Exper Slovakia, Golden Road, I.S.D.B. s.r.o., LAVO, s.r.o., JESUS MARTINEZ, M&B LOGISTIK, ŠPED TRANS, TOMAS SLUIS, TIREX, s.r.o. (č.l. 5881-6014), daňové doklady k seznamu pohledávek ke smlouvě o zřízení zástavního práva k pohledávkám č. 5797/06/5257 (č.l. 6015-6496), daňové doklady k seznamu pohledávek ke smlouvě o zřízení zástavního práva k pohledávkám č. 5794/06/5257 (č.l. 6497-6545), daňové doklady k seznamu pohledávek ke smlouvě o zřízení zástavního práva k pohledávkám č.521/07-254/07-120 (č.l. 6546-7351), uplatnění nároku pošk. ČSOB a.s. (č.l. 7415-7421), úmrtí list Václava L. (č.l. 7431), žádost o náhradu škody Reticulum a.s. (č.l. 7508-7528), sdělení spol. HOPAX s.r.o. (č.l. 7537), zpráva ČSOB a.s. (č.l. 7710-7715), zpráva UniCredit Bank, a.s. (č.l. 7718), zpráva Českomoravské záruční a rozvojové banky, a.s. (č.l. 7721-7723), výsledky dožádání v Řecku ke společnosti Supertrans SA (č.l. 7793-7914), zpráva k dožádání v Itálii ke společnosti EST CAMION S.r.l. (č.l. 8081-8107), opis Rejstříku trestů svědkyně I. (č.l. 8206), sdělení Českomoravské záruční a rozvojové banky, a.s. (č.l. 8406), cenové kalkulace (č.l. 8411-8415), emailová komunikace (č.l. 8416), sdělení Krajského soudu Ostrava sp. zn. KSOS 38 INS 3794/2008-D20 (č.l. 8417), návrh konečné zprávy a návrh na vydání výtěžku zpeněžení zajištěnému věřiteli JUDr. Otto Hradila (č.l. 8418-8422), návrh na vydání usnesení Ing. Roberta Beneše (č.l. 8423-8424), přehled vymožených pohledávek z majetkové podstaty dlužníka Vratislav Lakomý - LAV (č.l. 8425) a opis usnesení Krajského soudu v Ostravě č.j. KSOS 39 INS 3796/2008-B112 (č.l. 8426-8428).

Soud vyžádal správu od společnosti HOPAX s.r.o. týkající se účetnictví fyzické osoby Vratislav Lakomý - LAV. Společnost HOPAX s.r.o. sdělila (č.l. 7537), že neměli k dispozici elektronické účetnictví fyzické osoby Vratislav Lakomý - LAV. Zakoupili pouze server HP Proliant ML 350 v.č. GBJ51303DX. Tento byl zapůjčen správci konkurzní podstaty Ing. Robertu Benešovi dne 22. 5. 2009 k ohledání a obnově dat.

U hlavního líčení dne 4. 9. 2017 byly stranám předloženy další listinné důkazy, a to opis Rejstříku trestů obžalované (č.l. 8537), sdělení ČSOB, a.s. (č.l. 8539-8599), zpráva KS Ostrava k insolvenčnímu řízení (č.l. 8608) a opis usnesení KS Ostrava, č. j. KSOS 38 INS 3794/2008-B72 (č.l. 8609-8610).

Takto provedené důkazy hodnotil soud jednotlivě i v jejich souhrnu a dospěl k závěru, že provedené důkazy prokazují, že se skutečně stal skutek popsáný v obžalobě, přičemž účastníkem těchto jednání byla z pozice jednatelky společnosti LAV Lakomý, s.r.o. i obž. Mgr. L. Soud však dospěl k závěru, že tyto skutky nejsou trestným činem.

Je třeba uvést, že soud prvního stupně skutečně opakovaně pochybil, kdy nerespektoval pokyn odvolacího soudu, aby v případě rozhodnutí o vině obž. Mgr. L. náležitým způsobem vyjádřil subjektivní stránku trestného činu úvěrového podvodu. Soud prvního stupně se v předchozích rozhodnutích příliš soustředil na otázku viny obž. L. na otázku, zda byl skutečně pošk. ČSOB, a.s. předložen seznam pohledávek, do něhož z důvodu splnění kritérií pro poskytnutí úvěrové jistiny byly vědomě zahrnuty jednak neexistující pohledávky a jednak pohledávky s neoprávněně navýšenou nominální výší. Soud se však skutečně náležitým způsobem nezabýval otázkou subjektivní stránky trestného činu ve vztahu k obž. Mgr. L. Obž. Mgr. L. přitom od samého počátku v tomto směru vinu popírá. Obžalovaná od samého počátku shodně vypovídá, že účetnictví nezpracovávala, její pracovní náplní byla zejména personální oblast a pokud se týká účetnictví, tak pouze provádění plateb přes internet v souvislosti s vyplácením mezd a úhrad za dodané náhradní díly apod. Aby soud prvního stupně splnil pokyn odvolacího soudu a náležitým způsobem vyjádřil subjektivní stránku trestného činu, tak se měl náležitým způsobem zabývat i obhajobou obž. L., což dříve náležitým způsobem neučinil. Obžalovaná nepopírá, že z pozice jednatelky společnosti LAV Lakomý, s.r.o. podepsala s ČSOB, a.s. předmětnou smlouvu o úvěru a že při uzavírání této smlouvy bance předložila seznam pohledávek z obchodního styku společnosti LAV Lakomý, s.r.o., jehož pravdivost stvrdila svým podpisem, ale hájí se tak, že tento seznam pohledávek nepřezkoumávala, protože měla důvěru v jeho správnost. Obžalovaná se hájí, že tento seznam zpracovala účetní I., přičemž obžalovaná nevěděla o údajném pokynu obž. L. účetní, aby tento seznam pohledávek zpracovala způsobem, jak je kladeno za vinu i obžalované výše citovanou obžalobou. V tomto směru obhajoba obžalované připouští nanejvýš jednání nedbalostní, ale vylučuje úmysl, byť jen nepřímý.

Soud je nadále toho názoru, že je zásadní vyhodnotit věrohodnost výpovědi svědkyně Hany I. V tomto směru je třeba uvést, že svědkyně vypovídá zásadně shodně jako v přípravném řízení, tak i u hlavního líčení přičemž u hlavního líčení na své výpovědi setrvala i po velmi podrobném dotazování ze strany obhajoby a zejména ze strany obžalovaného L. Nutno zdůraznit, že svědkyně se k hlavnímu líčení dostavila opakovaně, přičemž poslední procesně použitelnou u hlavního líčení učinila za situace, že je v rizikovém těhotenství, kdy by pro ni nepochybně nebylo obtížné získat od ošetřujícího lékaře omluvu a nedostavit se k hlavnímu líčení. Z opisu z Rejstříku trestů je pak zřejmé, že svědkyně nebyla v minulosti soudně trestaná. Celá její výpověď se soudu jeví jakožto naprosto logická, bez zásadních rozporů. Sdělovací schopnost svědkyně je přiměřená časovému odstupu od projednávané události. Z výpovědi svědků Ing. B. a Petra K. je pak zřejmé, že o úvěrech jednali zejména s obžalovaným, případně skutku pod bodem 1) výroku tohoto rozsudku je z výpovědi svědka Ing. B. zřejmé, že bylo jednáno i s obž. L. Pokud přišli oba svědci, jakož to zástupci bank do styku se svědkyní I., jednalo se pouze o předání určitých dokladů, kdy hodnocení role Hany I. v celém procesu projednávání předmětných úvěrů ze strany svědků Ing. B. a Petra K. lze označit, jakož to roli servisní přiměřenou pozici účetní u obou subjektů podnikání. Z výpovědi svědka S. je pak zřejmé, že svědkyně I. byla zaměstnankyní společnosti LANDY spol. s r.o. a že byla loajální vůči obžalované naopak obžalovaného zjevně neměla ráda. Na druhé straně ale, když svědek S. objevil v účetnictví obžalovaného nesrovnalosti týkající se neexistujících pohledávek tak svědkyně I. mu

k tomu sdělila, že tyto změny udělala ona, ale na základě pokynů nadřízených, které blíže nespecifikovala. Tyto skutečnosti uváděné svědkem S. pak nepřímo potvrzují výpověď svědkyně I. Svědkyně I. přitom sama uvedla, že s obž. L. neměla dobrý vztah, což zdůvodnila právě tím, že po ní obžalovaný požadoval úpravy, o kterých svědkyně vypovídala a svědkyně s nimi nesouhlasila. Dle názoru soud je pak zcela logické, že vztah svědkyně a obžalovaného nebyl za takové situace dobrý. Ovšem z provedených důkazů nevyplývají takové skutečnosti, na základě kterých by bylo možné dovodit, že ze strany svědkyně I. byla vůči obž. L. taková averze, že by snad svědkyně byla motivována učinit vůči obžalovanému vědomě nepravdivou výpověď.

Samozřejmě, že svědkyně I. mohla provést změny v seznamech pohledávek svévolně, svědkyně I. toto ale opakovaně popírá, přičemž z provedených důkazů zejména z výpovědi svědků Ing. B., Petra K., S. i RNDr. K. by takováto aktivita Hany I. neodpovídala jejímu postavení vůči obžalovanému podnikajícímu jakožto fyzická osoba i vůči společnosti LAV Lakomý, s.r.o. Svědkyně byla pouhou zaměstnankyní společnosti LANDY spol. s r.o., která v rámci svého podnikání zajišťovala pro subjekty Vratislav Lakomý - LAV a LAV Lakomý, s.r.o. účetnictví. Svědkyně tedy nebyla v pozici na základě, které by měla osobní zájem na zmanipulování seznamu pohledávek určeného pro výše uvedené banky. Z provedeného dokazování pak také nevyplývá žádný jiný motiv, proč by toto měla svědkyně I. učinit. Je sice pravdou, že svědkyně I. neměla dobrý vztah k obžalovanému, vyplývá to nejen z výpovědi svědka S. ale i z dalších důkazů, ale ani svědkyně I. tuto skutečnost nepopírá. Nicméně z provedených důkazů nelze dovodit nic jiného, než negativní vztah pracovníka vůči formálně klientovi a de facto s ohledem na rodinný charakter podnikání obžalovaných zaměstnavateli. Kromě antipatie však nelze dovodit takové zásadní spory, kvůli kterým by měla svědkyně I. úmyslně, svévolně pozměnit údaje určené pro banky.

S ohledem na výše uvedené soud proto považuje výpověď svědkyně I. za věrohodnou a naopak obhajobu obžalovaného L. za vyvrácenou a účelovou. Je tedy prokázané, že to byl obžalovaný L., kdo dal pokyn k úpravě seznamů pohledávek, přičemž z výpovědi svědkyně I. je zřejmé, že takto jednal zcela zjevně v úmyslu změnit seznamy pohledávek tak, aby obchodní společnost LAV Lakomý, s.r.o. a fyzická osoba Vratislav Lakomý - LAV získaly předmětné úvěry.

Z provedených důkazů je zřejmé, že obžalovaná sama o sobě nedávala v tomto směru žádné pokyny. Svědkyně I. výslovně uvedla, že podklady svědkyně připravovala na základě pokynů obž. L., kdy podle svědkyně se na tomto obžalovaná nepodílela, i když nemůže vyloučit to, že došlo mezi obžalovanými ohledně tohoto úvěru ke konzultaci. Na základě pokynů obžalovaného byly v seznamu pohledávek, který je přílohou č. 1 Smlouvy o úvěru č. 5793/06/5257 ze dne 21. 9. 2006, provedeny změny, a to ohledně výše některých pohledávek a dále tam byly přidány pohledávky. Rovněž tak bylo u některých pohledávek pozměněno datum splatnosti. To, že svědkyně I. uvádí, že nemůže vyloučit možnost, že došlo mezi obžalovanými ohledně tohoto úvěru ke konzultaci, není v žádném případě důkazem, který by usvědčoval obž. Mgr. L. v tom směru, že se jednání, které je jí kladeno za vinu obžalobou, dopustila alespoň v nepřímém úmyslu dopustit se trestného činu úvěrového podvodu. To, že svědkyně I. uvedla, že nemůže vyloučit nějakou dohodu ohledně výše uvedeného mezi obžalovanými, není v žádném případě důkazem v tom směru, že k takové dohodě mezi obžalovanými došlo. Dále je třeba poukázat na tu skutečnost, že svědkyně I. neuvádí ani takovou možnost, že by na výše uvedené pokyny obž. L., aby změnila v obžalobě popsáním způsobem seznam pohledávek pro ČSOB, a.s., upozornila obž. Mgr. L. Pokud soud považuje svědkyni I. za věrohodnou, pak je třeba

vycházet z toho, že její výpověď je věrohodná i v tom směru, že pokud nevypovídá o tom, že by na změny v seznamu pohledávek obž. Mgr. L. upozornila, pak nic takového neučinila a lze tedy považovat obhajobu obž. Mgr. L., že o žádných změnách v seznamu pohledávek oproti skutečnému stavu nevěděla a že věřila účetní za nevyvrácenou. Dále je třeba poukázat i na výpověď svědkyně RNDr. K., která uvedla, že byť v účtárně byla spíše obžalovaná, tak to podle ní neznamena, že to obžalovaná více ovlivňovala, naopak svědkyně uvedla, že účetní I. se vždycky spíš dotazovala obž. L., než jí něco psala. Obž. L. se tam spíše vyskytovala jen fyzicky. Je sice pravdou, že svědkyně RNDr. K., jak výslovně uvedla, se zabývala pouze zpracováním podání pro finanční úřad, ale v rozhodné době jednala jak s obžalovanými, tak se svědkyní I. a docházela do společnosti LAV Lakomý, s.r.o., přičemž její postřehy o poměrech, které tam panovaly, jsou postřehy nezaujatého pozorovatele.

Z provedeného dokazování je tedy zřejmé, že skutek uvedený pod bodem 1) obžaloby se skutečně stal v tom směru, že dne 21. 9. 2006 uzavřela obž. Mgr. L. (tehdy L.) jako jednatelka společnosti LAV Lakomý, s.r.o., s ČSOB, a.s. Smlouvu o úvěru č. 5793/06/5257, přičemž skutečně při uzavírání této smlouvy bance předložila seznam pohledávek z obchodního styku společnosti LAV Lakomý, s.r.o., který před tím vyhotovil obž. L. a obž. Mgr. L. jeho pravdivost stvrdila svým podpisem, kdy k těmto pohledávkám byla téhož dne uzavřena Smlouva o zřízení zástavního práva k pohledávkám č. 5794/06/5257, přičemž obž. L. do tohoto seznamu pohledávek z důvodu splnění kritérií pro poskytnutí úvěrové jistiny předem vědomě zahrnul jednak neexistující pohledávky a jednak pohledávky s neoprávněně navýšenou nominální výší. Sama obžalovaná výše uvedené nepopírá a tento skutkový děj vyplývá i z provedených důkazů. Nicméně v žádném případě nebyla nadevší pochybnost vyvrácena obhajoba obžalované, že o změnách v seznamu pohledávek nevěděla a při jednání v bance vycházela z důvěry v účetní, a tedy ve správnost všech údajů předkládaných bance. Tuto obhajobu obžalované nevyvrací žádný z provedených důkazů, ani svědkyně I. nic takového netvrdí, kdy svědkyně I. uvádí, že pouze nemůže vyloučit případnou dohodu v tomto směru mezi obž. L. a obž. Mgr. L. Svědkyně I. však o žádné takové dohodě neví a svědkyně I. ani neuvádí tu možnost, že by na pokyn obž. L. změnit účelově seznam pohledávek obž. L. někdy upozornila. Za této situace by bylo možné nanejvýš obž. Mgr. L. klást k tíži nedbalost, kdy, pokud předkládala bance určité údaje, pak si tyto měla sama ověřit. Na druhé straně ovšem s ohledem na celkový rozsah těchto údajů předkládaných bance a za situace, kdy obž. L. měla důvěru ve svou účetní, je otázkou, na kolik toto jednání obž. L. bylo i nedbalostí. V žádném případě však nelze dovodit závěr, že obžalovaná věděla o změnách v seznamu pohledávek a byla alespoň srozuměna s tím, že seznam pohledávek je účelově pozměněn tak, aby jejich společnost získala požadovaný úvěr. Nic takového nevyplývá mimo jiné ani z výpovědi obž. L., který popírá i to, že by takovýto pokyn dal účetní I. V žádném případě obž. L. neuvěřuje obž. L. v tom směru, že by ji snad seznámil s tím, že v seznamu pohledávek jsou provedeny účelové změny a už vůbec obž. L. nevypovídá v tom smyslu, že by se na takovém jednání s obž. L. dohodl. Žádný jiný důkaz, z něhož by bylo možné dovodit závěr o úmyslném jednání obž. L., proveden nebyl, a nelze dovozovat subjektivní stránku trestného činu pouze na základě úvahy, že pokud tehdy byli obžalovaní manželé a obžalovaná byla jednatelkou společnosti, tak byla seznámena i s pokynem obž. L. účetní k provedení účelových změn v seznamu pohledávek. V tomto směru se pouze jedná o jednu z možných hypotéz, ale nikoliv o usvědčující důkazy. Soudu proto nezbylo mimo jiné i v návaznosti na zásadu in dubio pro reo, tedy v pochybnostech ve prospěch obžalovaného, nic jiného, než obž. Mgr. L. obžaloby dle § 226 písm. b) tr. řádu zprostit, kdy v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

S ohledem na skutečnost, že bylo prokázáno, že výše citované smlouvy o úvěru a o zřízení zástavního práva k pohledávkám podepsala obžalovaná, ale že tento seznam pohledávek byl účelově pozměněn na pokyn obž. L., ovšem v žádném případě nebylo prokázáno, že by obž. L. takto jednala v úmyslu přímém či alespoň v úmyslu nepřímém dopustit se trestného činu, soud se již podrobněji nezabýval jednotlivými pozměněnými pohledávkami. Za situace, že v případě obž. L. nebyla prokázána subjektivní stránka trestného činu, by toto bylo nadbytečné.

Poškozená Československá obchodní banka, a.s. se s jejím nárokem na náhradu škody připojila k tr. řízení řádně a včas. Za situace, že obžalovaná byla obžaloby zproštěna dle § 226 písm. b) tr. řádu, soudu ve vztahu k poškozené ČSOB, a.s. nezbylo nic jiného, než postupovat dle § 229 odst. 3 tr. řádu a tuto poškozenou odkázat s jejím nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu prostřednictvím podepsaného soudu k Vrchnímu soudu v Olomouci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být v uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytykány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného

Olomouc 4. září 2017

Za správnost vyhotovení:
Marcela Suchá

Mgr. Eduard Ondrášek v. r.
předseda senátu